

Αλφρα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1995 ● ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ● ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 ● ΕΤΟΣ 1ο ● ΦΥΛΟ 16ο ● ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΑΠΕΡΓΙΑ ΝΑΥΤΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΣΕ ΕΝΥΔΡΕΙΟ

ντας καταπνίξει τα πρωτοβάθμια σωματεία αποτελεί μια συνδικαλιστική οργάνωση που στην καλύτερη περίπτωση κάτω από την πίεση των εργαζομένων μπορεί να καταφύγει σε απεργιακές 48ωρες φωτοβολίδες. Δεν είναι τυχαίο βέβαια ότι το ταμείο της ΠΝΟ ενισχύεται από υποχρεωτικές κατακρατήσεις από τους μισθούς των εργαζομένων που κάνουν οι ίδιοι οι εφοπλιστές!!!

Πάντως η απεργία έδειξε μια ιδιαίτερη δυναμική από το σύνολο των ναυτεργατών που ανάγκασε την ΠΝΟ στην συνέχιση της απεργίας για δεύτερο 48ωρο.

Το σταμάτημα της βέβαια θα πρέπει να θεωρείται μάλλον φυσιολογικό μέσα στο κλίμα που έγινε η απεργία.

Οι ναυτεργάτες είναι οι πρώτοι, στα 2 χρόνια διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που έρχονται αντιμέτωποι με δικαστικές αποφάσεις. Αυτό που φάνηκε είναι ότι τέτοιες αποφάσεις όταν συνδυάζονται με τη στήριξη των ΜΜΕ που δημιουργούν ένα κλίμα απομόνωσης των ναυτεργατών φέρνοντας τους σε θέση απολογητή απέναντι στην κοινωνία, έχουν σημαντικά αποτελέσματα. Βέβαια κάτι τέτοιο γίνεται εφικτό και από τον τρόπο που γίνονται οι απεργίες αυτού του τύπου ειδικά στις υπηρεσίες που επιτελούν και κάποιο "κοινωνικό ρόλο". Είναι ένας τρόπος πάλης που προσπαθεί να κερδίσει την "κοινή γνώμη" και το επιβατικό κοινό σαν μοχλό πίεσης και πολιτικού κόστους για την κυβέρνηση. Μία τέτοια όμως προσπάθεια δεν μπορεί παρά να εί-

ναι χαμένη εξ' αρχής.

Η "κοινή γνώμη" είναι ένα διαταξικό σχήμα που έχει δημιουργηθεί από τα ΜΜΕ και ως εκ τούτου ελέγχεται απ' αυτά. Αντίθετα οι ναυτεργάτες όπως και οι κάθε απεργιοί δεν μπορούν παρά να ελπίζουν σε ταξικούς συμμάχους που βέβαια για να βρεθούν πρέπει να προβάλλονται και ταξικές συνολικές αιχμές που να αφορούν όσο το δυνατόν περισσότερους προλετάριους. Είναι χαρακτηριστικό ότι το ασφαλιστικό ζήτημα που παλεύτηκε από την ΠΝΟ μπήκε εντελώς συνεχειακά τη στιγμή που η λύση του δεν μπορεί παρά να είναι συνολική. Έτσι έγινε επιχείρημα στα χείλη του υπουργού η συνολικότητα του ασφαλιστικού καθεστώτος για να αποδείξει την αδυνατότητα ικανοποίησης των αιτημάτων.

Για άλλη μια φορά λοιπόν μια απεργία ήρθε αντιμέτωπη με τα γνωστά ιδεολογήματα του "εθνικού συμφέροντος" της "εθνικής οικονομίας" κτλ. Αυτά άλλωστε έδωσαν και τα προσχήματα στους συνδικαλιστές να σπασουν την απεργία δίνοντας απόπλο στο KING MINOS με την δικαιολογία ότι μετέφερε μαθητές για να δώσουν ειδικές εξετάσεις.

Για άλλη μια φορά ακούστηκαν αποπροσανατολιστικά συνθήματα για "ξένους που παίρνουν τις δουλειές" μεταθέτοντας το στόχο του αγώνα από τον εργοδότη που ανά πάσα στιγμή έχει τη δυνατότητα να χαμηλώνει τα μεροκάματα και να καθορίζει τις συνθήκες εργασίας, στον ξένο προλετάριο που υποφέρει με τον ίδιο τρόπο, αλλά και αποτελεί ταξικό

σύμμαχο του ναυτεργάτη.

Για άλλη μια φορά δεν μπόρεσε να αναπτυχθεί η ταξική αλληλεγγύη σαν αποφασιστικός παράγοντας για κάθε αγώνα. Δεν έσπασε ο συνεχειακός χαρακτήρας που προωθείται από το κράτος και τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες στην παγίδα των οποίων πέφτουν και οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Για άλλη μια φορά όμως απόντες απ' αυτούς τους αγώνες ήταν οι αναρχικοί και όλες οι επαναστατικές δυνάμεις. Για άλλη μια φορά ένας μηχανισμός σαν το Κ.Κ.Ε. κατάφερε να καρπωθεί το πολιτικό κέρδος της απεργίας βοηθώντας στο σταμάτημά της, θεωρώντας την σαν μια "παρακαταθήκη για το μέλλον" (εννοώντας μάλλον τις εκλογές).

Η επίτευξη των αιτημάτων μιας απεργίας δεν αποτελεί μονόδρομο για την επαναστατική συνείδηση. Η λήξη της όμως χωρίς την επίτευξη κανενός από τους στόχους της αποτελεί

Συνέχεια στη σελίδα 3

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΣΧΕΤΕΣ

Ένας εχθρός

Σύμμαχοι της σημερινής πραγματικότητας, της οικονομίας, του εμπορεύματος, της εξουσίας και της παραίτησης από τη ζωή...

Σελ. 2

ΠΑΙΔΕΙΑ

Σχετικά με τα νέα σχέδια...

Ακόμα μια φορά θα επιχειρηθεί μέσα στο καλοκαίρι -εκ των πραγμάτων μια περίοδος χαμηλών αντιστάσεων- ο "εκσυγχρονισμός" του συστήματος εκπαίδευσης.

Σελ. 9

ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

Διεθνής Αλληλεγγύη

Πέντε ερωτήματα που απευθύνει το EZLN στους διεθνιστές όλου του κόσμου

Σελ. 10

450 ΕΝΘΕΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Μ. ΠΡΕΚΑ

ΣΤΙΣ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ '95 βγαίνει αθωωτικό βούλευμα για τον μπάτσο Κονταξή που στις 1 Οκτώβρη 1987 δολοφόνησε εν ψυχρώ τον Μιχάλη Πρέκα. Δεν φανταζόμασταν μια διαφορετική εξέλιξη της υπόθεσης. Ο Κονταξής όντας εκτελεστικό όργανο έκανε το "καθήκον του". Όπως επίσης και όλες οι επίσημες αρχές, κάνουν το καθήκον τους. Έτσι κι αλλιώς την "δουλειά τους" κάνουν.

Αν μεταφερθούμε μερικά χρόνια πίσω και στις συνθήκες δολοφονίας του Μ. Πρέκα θα δούμε την "σοσιαλιστική" διαχείριση του ΠΑΣΟΚ να προσπαθεί να συκοφαντήσει και να ποινικοποιήσει ολόκληρο τον αναρχικό χώρο. Τα γεγονότα της πλατείας Εξαρχείων -επιχείρηση αρετή- την υπόθεση Κρυστάλλη, την υπόθεση Ιατροπούλου και διάφορα ακόμη σενάρια περί τρομοκρατικών ομάδων συνακολουθούμενα από την δήλωση "τους ακουμπάμε", είναι το πλαίσιο που κινούνται οι διωκτικές αρχές εκείνης της περιόδου.

Η παγίδευση και δολοφονία του Μ. Πρέκα σε ένα διαμέρισμα κάπου στην Καλογρέζα είναι μια αρχή διώξεων και φυλακίσεων διαφόρων αναρχικών. Ο Κλέαρχος Σμυρναίος, ο Χριστόφορος

Μαρίνος και στην συνέχεια ο Μάκης Μπουκούβας και η Βαγγελιώ Βογιατζή μαζί με το μωρό παιδί της. Δεκάδες άλλοι αναρχικοί συνελήφθησαν ενώ ταυτόχρονα έγιναν και πολλές εισβολές σε σπίτια και στέκια.

Η χρόνια προσπάθεια συκοφάντησης και δυσφήμισης του αναρχικού χώρου, τότε μέσω της πρέζας και των ναρκωτικών γενικότερα, τότε μέσω της τρομοκρατίας, έχει αποτύχει παταγωδώς. Παρ' όλ' αυτά πρέπει να έχουμε υπόψη μας πως η εξουσία σε πολύ συγκεκριμένες περιόδους προσπαθεί να συκοφαντήσει και να δυσφημίσει τον αναρχικό χώρο. Είναι τακτική της επιλογής το πότε και πως θα το κάνει. Αυτό συμβαίνει σήμερα. Η προσπάθεια ποινικοποίησης μέσω του κοινού ποινικού εγκλήματος δίνει τις δυνατότητες αποδόμησης της πολιτικής και ηθικής συγκρότησης των Αναρχικών.

Η -δια απαλλακτικού βουλεύματος- αθώωση του μπάτσου Κονταξή δείχνει ξεκάθαρα που επωάζονται και αναδεικνύονται οι εγκληματίες (με την κοινωνική έννοια) και οι δολοφόνοι.

Ας δούμε ποιός ήταν όμως ο Μιχάλης Πρέκας; "Να 'ρθουν οι δημοσιογράφοι να δουν πως δο-

λοφονούν οι μπάτσοι και πως πεθαίνουμε εμείς..." (Μ. Πρέκας, λίγο πριν τον δολοφονήσουν ο Κονταξής και η παρέα του).

Μεγάλωσε σε φτωχοσυνωικία, στο Μπραχάμι. Από μικρός στο μεροκάματο. Πούλαγε διάφορα πράγματα στους δρόμους παράνομα. Το πρώτο ξύλο τόφαγε από τους μπάτσους, πιτσιρίκος, γιατί πούλαγε ... τσατσάρες χωρίς ... άδεια (!). Αρχισε το κυνηγητό για το μεροκάματο, και το μίσος για τους μπάτσους.

Του άρεσαν, όπως σ' όλους τους νεαρούς της ηλικίας του, οι μηχανές και τα αυτοκίνητα και μια και δεν μπόραγε να τα αποκτήσει, άρχισε τις βόλτες και τις φάρσες με την εξουσία.

Κυνηγητό με μηχανάκια και σκατοσακούλες σε περιπολικά, είχαν κάνει γνωστό στο Μπραχάμι, Γλυφάδα, Καλαμάκι, Φάληρο, τον "Καπρόλα". Οι μπάτσοι δεν γνώριζαν ποιος ήταν γιατί συνέχεια τους ξέφευγε.

Περίπου 18 χρονών, μπάρκαρε. Στην Αμερική την κοπάνησε λαθραία. Μετά πολλούς μήνες συνελήφθη και έκασε λίγο καιρό σαν λαθρομετανάστης φυλακή, μέχρι να τον γυρίσουν πίσω.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΣΧΟΛΙΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Α.Γ.

★ Χαμός στο δημόσιο, με τις έκτατες προσλήψεις. Οι πανίσχυροι διοικητές οργανισμών, έχουν γράψει στα παλιά τους τα παπούτσια, τους νόμους για τις προσλήψεις στο δημόσιο και το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ), προς όφελος των ημετέρων, και εν όψει εκλογών. Οι καταγγελίες μεταξύ διοικήσεων οργανισμών και ΑΣΕΠ διαδέχονται η μία την άλλη και ο χορός καλά κρατεί, αφού κάνουν όλοι σωστά τη δουλειά τους. Κόρακας κοράκου μάτι βγάζει;

★ Αυξήσεις, πάνω από 100% στις τιμές ακινήτων. Φτου γαμώτο. Επάνω που σκεφτόμουν, μετά την πολυκατοικία να "χτύπαγα" και μια βιλίτσα στην Βάρκιζα.

★ Νέα φοβερή, επαναστατική ενέργεια του ΝΑΡ. Με ανακοίνωση του καταγγέλλει τις μεθοδεύσεις των Αβραμόπουλου - Λαλιώτη, για απαγόρευση των διαδηλώσεων στο κέντρο της Αθήνας. Ευτυχώς. Αυτοί τώρα προβληματίστηκαν και αν τους ζητήσουμε ευγενικά (sic), μπορεί να μας τις επιτρέψουν μιας και δεν είχαν σκεφτεί αυτή την στρατηγική κίνηση του ΝΑΡ. Κούνια που σας κούναγε, χαλίηδες στη θέση του χαλίφη. Του γραφειοκράτη, ντε.

★ Το "ιδεολογικό μανιφέστο" της ΠΟΛΑΝ παρουσίασε ο πρόεδρος του κόμματος Σαμαράς, στην πρώτη συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου, που αριθμεί 300 μέλη. Το "μανιφέστο" συνοψίζεται στα εξής: "Τόπο στα νιάτα", και "κάνα λίγο διάτα γιατί θα σκάσετε και αφήστε να φάνε οι νέοι που και μέλλον έχουν και αντέχουν".

★ Τρομερά σημαντική, αυτή η συνδιάσκεψη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα παρθούν αποφάσεις που αφορούν άμεσα όλο τον ελληνικό λαό, για προβλήματα που τον "καίνε". Ποιο είναι βέβαια το σημαντικότερο πρόβλημα που αφορά τον λαό; Ποιος θα πάρει την κουτάλα του μικρού Αντρέα. Η συνέχεια προσεχώς...

★ Ντου, σε 50 σπίτια για τον Διαμαντόπουλο, σε 20 σπίτια για την ληστεία στο νοσοκομείο, σε 10 για Δαπέρογλα Χρυσοστόμου, σε 5 για τα επεισόδια στα Εξάρχεια, σε 10 γιατί χέστηκε η γιαγιά μου έξω από την Ασφάλεια... Αφήστε και τίποτα γι' αύριο ρε παιδιά. Δεν θα αποσυρθεί ο νόμος για το οικογενειακό άσυλο. Κι αύριο μέρα είναι.

★ Τοπική εφημερίδα, στην Τουρκία έβαλε κουπόνια και με αυτά προσφέρει τάφους. Σε άρθρο της έγραφε: Ευχόμαστε στους αναγνώστες μας να ζήσουν πολλά χρόνια, αλλά όλοι θα πεθάνουμε μια μέρα... Ιδέα για την "Ελευθεροτυπία". Να βάλει κουπόνια με κελιά της Α' πτέρυγας του Κορυδαλλού, μια και έχει και πρόσβαση στην "δικαιοσύνη", με το σκεπτικό, πως μια μέρα, όλοι οι άνθρωποι θα περάσουμε από εκεί. Νέοι χώροι για επενδύσεις.

★ Και οι συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ συμφώνησαν με τις αυξήσεις, ύψους 8% στα τιμολόγια κατανάλωσης, εκτός από την διοίκηση. Όχι μόνο αυτό, αλλά ανάλαβαν να πείσουν τους καταναλωτές, για την αναγκαιότητά τους, για να "βγάλουμε" την επιχείρηση από τα αδιέξοδα. Να μας πούνε και κάτι άλλο όμως οι σκουποκόληδες. Ρεύμα πληρώνουν.

Θρησκευτικές σχέτες: Ένας εχθρός

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ που κυριαρχούσαν τις τελευταίες μέρες στον ηλεκτρονικό και έντυπο τύπο, ήταν η υπόθεση των γιατρών και άλλων προσώπων που συνελλήθησαν στη "γιάφκα-κοινόβιο" της Ηλιούπολης. Η εξέλιξη της υπόθεσης αυτής είχε μια περίεργη πλοκή. Ξεκίνησε ως μια υπόθεση προσώπων που κατείχαν οπλισμό και κατέληξε στην ύπαρξη μιας θρησκευτικής σχέτας. Οι διωκτικές αρχές στην αρχή την κατηγόρησαν για παράνομη οπλοκατοχή και σύσταση συμμορίας και τώρα ψάχνουν τα περιουσιακά της στοιχεία και τις πιθανότητες φοροδιαφυγής ή άλλων οικονομικών "εγκλημάτων", ακόμα και εμπορίου βρεφών. Η επέμβαση αυτή έγινε λίγο καιρό μετά την εισβολή στα γραφεία του Κ.Γ.Ρ.Ε. (άλλη περίεργη "φιλοσοφική" οργάνωση). Την ίδια περίοδο έχει ανοίξει για τα καλά μια κουβέντα γύρω από αιρέσεις, σατανισμό και "παραθρησκευτικές" -όπως τις ονομάζει η επίσημη θρησκεία- οργανώσεις.

Αν και θρησκευτικές ή φιλοσοφικές σχέτες και οργανώσεις υπήρχαν πολύ καιρό, είναι τα τελευταία χρόνια που αποκτούν από τη μια μαζικότητα και επηρεάζουν εκατομμύρια ανθρώπους και από την άλλη μια δυναμική παρέμβασης και όρους κατάλληλους για την ενδυνάμωσή τους. Η ίδια η κατάσταση του σύγχρονου κόσμου είναι ο καλύτερος σύμμαχος αυτών των οργανώσεων (και όχι μόνο σύμμαχος του ανατρε-

πτικού κινήματος). Ένας κόσμος που καταρρέει, ένας κόσμος που η παρακμή του έχει γίνει κάτι παραπάνω από εμφανές, ένας κόσμος που στερεί οτιδήποτε ανθρώπινο και δημιουργικό, ο σημερινός κόσμος-φυλακή του εμπορεύματος και του κράτους, της θεαματικής αντιστροφής και αντιζωής.

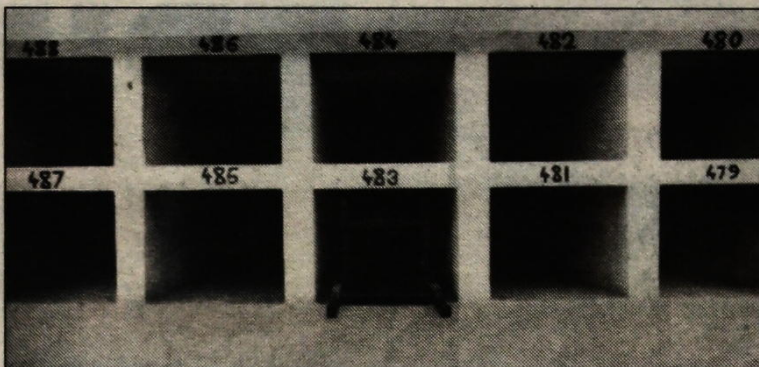
Οι άνθρωποι από κάπου θέλουν να πιστούν, κάπου να ανήκουν, με κάποιον τρόπο να καταφέρουν να επικοινωνήσουν. Η απόγνωση τους σπρώχνει όλο και περισσότερο στους εθνικισμούς, στη θρησκεία, επίσημη ή ανεπίσημη, στη λούμπα,

νάμεσα στους κοινωνικούς ανταγωνισμούς αλλά και τα υπαρξιακά ή ψυχολογικά αδιέξοδα των ανθρώπων. Πολλές απ' αυτές έχουν σχέσεις με μυστικές υπηρεσίες, ακροδεξιά κόμματα και εμπλέκονται σε ένα παγκόσμιο παζλ συμφερόντων εξουσίας και χρήματος. Πολλές φορές η σύγκρουση με την επίσημη εξουσία είναι αναπόφευκτη. Η οργάνωση για την "υπερτατη αλήθεια" κήρυξε χημικό πόλεμο στην Ιαπωνία αλλά μάλλον δεν είχε σκεφτεί καλά τους συσχετισμούς. Και το κράτος τιμωρεί τα τσοπανόσκυλα του που προσπαθούν να αυτονομηθούν.

ραϊτήσης από τη ζωή, γίνονται εχθροί όταν προσπαθήσουν να ξεπεράσουν κάποια όρια. Σαν τη Μαφία και το οργανωμένο έγκλημα συνυπάρχουν με το επίσημο έγκλημα κράτους και θρησκείας, αλληλοσυμπληρώνονται, θετικά και αρνητικά, όψεις του ίδιου νομίσματος ως το σημείο απ' το οποίο ακολουθεί η καταστολή. Οι θρησκευτικές γκρουπες είναι Μαφίες της συνειδήσης.

Η επίθεση λοιπόν του επαναστατικού κινήματος και της αναρχίας έχει πολλούς αντιπάλους να αντιμετωπίσει. Η οπισθοχώρησή του τα 20 τελευταία χρόνια έδωσε χώρο και χρόνο για την επίθεση της κυριαρχίας και κάθε παθογένειάς της. Συντρίβοντας το κράτος και τη θρησκεία θα καταστραφούν και όλα αυτά τα υποπροϊόντα της συνειδήσης. Τουλάχιστον το παιχνίδι της ελευθερίας αποκτά μια ακόμα πιο άγρια ομορφιά. Σημείωση: Επειδή έγινε πολλαπλή αναφορά από τα ΜΜΕ στην κοινοβιακή οργάνωση της σχέτας της Ηλιούπολης ως επιβαρυντικό στοιχείο αντικοινωνικής δράσης παραθέτουμε ένα απόσπασμα από άρθρο του Steve Wylez που δημοσιεύτηκε στην Ανοιχτή Πόλη Νο 14.

Ιδανική καθημερινότητα για ένα αποτελεσματικά λειτουργικό Milieu Control (έλεγχος εγκεφάλου μέσω εικόνων και εντυπώσεων από το περιβάλλον) είναι η κοινοβιακή. Η δουλειά, οι ανθρώπινες σχέσεις, το φαγητό, η ανάπαυση, η πληροφόρηση, όλα γίνονται κοινοβιακά. Όμως εδώ δεν υπάρχει η άμεση δημοκρατία ή η αυτοδιεύθυνση που συναντάμε στα πιο γνωστά κοινόβια της αντικουλτούρας ή των πολιτικών κινήματων όπως π.χ. στην Ισπανία της δεκαετίας του '30. Εδώ όλα πηγάζουν από τη θέληση του Μεγάλου Αφεντικού (γκουρού) ή των λιγοστών τοποτηρητών του (ιερατεία). Η σχέση αρχηγού-υπηκόου, εξουσιαστή-εξουσιαζόμενου, αφέντη-σκλάβου, μέσα στο ψευδο-κοινοβιακό περιβάλλον που δημιουργούν οι σχέτες κυριαρχεί και καθορίζει τα ΠΑΝΤΑ.

στη παγίδα μιας άλλης ψευτοζωής και σκλαβιάς. Οι θρησκευτικές αυτές σχέτες ξέρουν πολύ καλά που παίζουν και πως παίζουν το παιχνίδι τους. Οι συνθήκες τις ευνοούν και έχουν τη δυνατότητα να ελιχθούν α-

Είναι όμως αναγκαίες για να απορροφηθούν τουλάχιστον κάποιοι από τους κραδασμούς της κυριαρχίας. Σύμμαχοι της σημερινής πραγματικότητας, της οικονομίας, του εμπορεύματος, της εξουσίας και της πα-

Η ΣΥΓΚΥΡΙΑ ΔΕΝ ΕΥΝΟΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ

Η ΕΥΗΜΕΡΙΑ των αριθμών της οικονομίας διαφέρει από την ευημερία των ανθρώπων. Στη διάρκεια της προσπάθειας για την ευημερία των αριθμών της οικονομίας θα διαπιστώσουμε μία λιτότητα διαρκείας για την ευημερία των ανθρώπων. Πιθανά για μικρό χρονικό διάστημα να υπάρξει αύξηση της καταναλωτικής δυνατότητας στους ανθρώπους, αλλά η ισορροπία της οικονομίας θα στηρίζεται πάντα στην κόψη του ξυραφιού.

Η αντικατάσταση της λέξεως ευημερία με τον όρο "καταναλωτική δυνατότητα" δεν είναι τυχαία. Στη σύγχρονη προϊστορία της καπιταλιστικής εποχής η ευημερία, το βιοτικό επίπεδο, η ελευθερία, η διασκέδαση κ.λπ., έχουν σαν μέτρο την "καταναλωτική δυνατότητα".

Η χρόνια "λιτότητα" των ανθρώπων στην Ελλάδα αρχίζει(;) να αποδίδει καρπούς και με τις πολύτιμες συμβουλές του ΟΟΣΑ και την στήριξη της ΕΟΚ, ο τιμάρθμος έχει περιοριστεί και προχωράει προς μονοψή-

σκέφτεται να τα περιορίσει κάνοντάς τα ακριβότερα. Γιατί, η "καταναλωτική δυνατότητα", δεν πρέπει να ξεπερνά ένα όριο μετά το οποίο έχει συνέπειες τόσο στον πληθωρισμό όσο και στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών (που ήδη πιέζεται σημαντικά σήμερα). Το τελευταίο διάστημα έχει παρατηρηθεί μία υποκατάσταση των ιδιωτικών καταθέσεων και των ρέπων με παράγωγα προϊόντα τα λεγόμενα "συνθετικές σουέπς", δηλαδή, για συμφωνία μετατροπής δραχμικών καταθέσεων σε καταθέσεις σε συνάλλαγμα, οι οποίες έπαιτα από ορισμένο χρόνο μετατρέπονται εν νέου σε δραχμικές. Πρακτικά, οι τοποθετήσεις αυτές είναι ισοδύναμες με τις καταθέσεις, χωρίς όμως να φορολογούνται, πράγμα που σημαίνει περισσότερα κέρδη. Όταν αυτό γίνεται για κεφάλαια κίνησης και όχι επενδυτικά, το κόστος εξυπηρέτησης των δανείων αυτών επιβαρύνει το ισοζύγιο.

Η επενδυτική αύξηση των "συνθετικών σουέπς" σε συνδυασμό με την

φιο νόμμο, με την βοήθεια της ανισορροπίας των αριθμών της οικονομίας. Τα καταναλωτικά δάνεια (=ποσά μέχρι 8 εκατομμύρια με χαμηλό επιτόκιο) προς επιχειρήσεις ή ιδιώτες ήταν άλλη μία προσπάθεια του τραπεζοπιστωτικού συστήματος για να αυξηθεί η "καταναλωτική δυνατότητα". Όμως η μεγάλη αύξηση στη σύναψη αυτών των δανείων ανησυχούσε την Τράπεζα Ελλάδος η οποία

αύξηση των καταναλωτικών δανείων και μια σειρά άλλων μικρότερης σημασίας χρηματοπιστωτικών επενδύσεων οδήγησε την Τράπεζα της Ελλάδος σε σκέψεις για μια σειρά μέτρων που θα διατηρούσε σταθερή την "αντιπληθωριστική" πολιτική της κυβέρνησης (μεταξύ αυτών των μέτρων είναι και ο περιορισμός των καταναλωτικών δανείων που στάθηκε αφορμή για το παρόν σχόλιο).

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΟ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7.00-10.00μμ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟ 11.00PM-2.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΣΜΟΣ 118/766805-85 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Κυκλοφόρησαν...

★ Λάβαμε το περιοδικό ΠΟΘΟΣ -για το δικαίωμα στην ομοφυλοφιλική επιθυμία (τεύχος 9/άνοιξη-καλοκαίρι '95) που εκδίδεται από την Ομάδα Πρωτοβουλίας Ομοφυλόφιλων Θεσσαλονίκης. Ξεχωρίζουμε το κείμενο "Το Άουσβιτς είναι εδώ" καθώς και το "Ομοφυλοφιλία και ο ελληνικός ποινικός κώδικας". Ας ελπίσουμε ότι η ΟΠΟΘ θα καταφέρει τελικά να αρθρώσει ένα γνήσιο ανθρωπιστικό λόγο και να αποτελέσει μέρος του ευρύτερου κοινωνικά ανατρεπτικού κινήματος. Άλλωστε ως τότε ο Βαλιάντος θα μονοπωλεί την ομοφυλοφιλική αντικουλτούρα; Με την ΟΠΟΘ που έχει μια από τις παλιότερες εκπομπές στο ράδιο Κιβωτός (κάθε Κυριακή 12:00-14:00) μπορείτε να επικοινωνήσετε στην Τ.Θ. 10839/541 10-Θεσσαλονίκη.

★ Κυκλοφόρησε το 5ο τεύχος του περιοδικού ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΑΡΙΑΣ αφιερωμένο στους "ξένους", τους ξεριζωμένους και τους προσφυγικούς. Ανάμεσα στις 50 σελίδες της έκδοσης ξεχωρίζουμε το "Θέσεις για το μικροαστισμό και την αντικουλτούρα στην Ελλάδα", ένα ενδιαφέρον αφιέρωμα στο Μεξικό και τον αγώνα στην Τσιτάπας, καθώς και αναλυτική αναφορά στο κίνημα Μαρτίου-Απριλίου '94 στη Γαλλία με χαρακτηριστικά ντοκουμέντα του μετώπου της Νάντης. Για επικοινωνία: Τ.Θ. 76149/171 10-Νέα Σμύρνη.

★ Οι εισηγήσεις των συζητήσεων που έγιναν στο τριήμερο του ράδιο Ουτοπία (16,17,18.6) διατίθενται τυπωμένες σε μικρή έκδοση από το ραδιοσταθμό. Για επικοινωνία: τηλ. 031-214272, fax 207093.

★ Από το Ελευθεριακό Αθήναιο της Σαραγόσα κυκλοφόρησε το EL ACATADOR (τεύχος 45-Ιούνιος '95). Πρόκειται για 12σέλιδο δελτίο αντιπληροφόρησης με κύρια θέματα Αντιφασισμός, Καταλήψεις, Άρνηση στρατεύσης. Για επικοινωνία: Ateneo Libertario/ Ardo.3141-50.080/Zaragoza/ SPAIN

★ Λάβαμε το αντιμilitarιστικό δελτίο Mili KKA και το περιοδικό EL DUENDE NEGRO από το Σαντιάγο της Χιλής. Για επικοινωνία με την αναρχική ομάδα που τα εκδίδει: Sandra Munoz F./ Alcalde Flores No 1968/ Villa El Carmelo/ Pedro Aguirre Cerda/ Santiago/ CHILE

Τεχνοκρατικός ευρωολοκληρωτισμός

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ μορφές κυριαρχίας, και κατά συνέπεια η ανάλυση γύρω από αυτές επεκτείνονται αναγκαστικά πέρα από τα παραδοσιακά δομικά χαρα-

μερα είναι οι χρηματιστικές αγορές και η διακίνηση πληροφοριών (ο άνθρωπος που επηρεάζει περισσότερο τον κόσμο σήμερα λέγεται Μπιλ Γκέιτς και είναι το αφεντικό της

ται με τις εντάσεις που διαπερνούν αναπόφευκτα το κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι. Η απάντηση είναι αυτο-νόνητη και αφορά το παγκόσμιο ηλεκτρονικό φακέλωμα που επισημοποιείται με την υπ' αριθμό 11099/94 οδηγία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο συντάχθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1994. Επιβάλλει τη συλλογή, από κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς απεριόριστου αριθμού πληροφοριών της ιδιωτικής ζωής του κάθε ατόμου (πολιτικής-κοινωνικής-θηρσκευτικής και προσωπικής υφής) την τυχόν ποινική του αντιμετώπιση, αλλά και στοιχεία που μπορεί να αφορούν τη φυσική, βιολογική ή ψυχική κατάσταση του φακελωμένου.

Αυτόν τον πανίσχυρο μηχανισμό συλλογής πληροφοριών θα διαχειρίζονται - κατά τα αμερικάνικα πρότυπα - εταιρείες ερευνών που θα κωδικοποιούν και τελικά θα πωλούν εν είδει παροχής υπηρεσιών σε τρίτους (βλ. πολυεθνικές, φορείς κλπ) κάθε είδους πληροφορίες. Στρατηλάτες του κυοφορούμενου Οργουελικού εφιάλτη οι πολιτικοί διαχειριστές της Γερμανίας, της Βρετανίας και της Δανίας, οι οποίοι αποκαλύπτοντας τα ξεχειλωμένα τους υποσυνείδητα,

δεν δίστασαν σε σύνοδο κορυφής στο Εσσεν για το ηλεκτρονικό φακέλωμα, που πραγματοποιήθηκε τα τέλη του 1994, να υποστηρίξουν απροκάλυπτα τα συμφέροντα μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών. Γεγονός όμως που δεν ξαφνιάζει -όλα τα γουρούνια την ίδια μυρωδιά έχουν.

Μένει ακόμα να διευκρινίσουμε το εξής: η αντιπαλότητα στις επιλογές των αφεντικών, θεμελιώνεται από όσους δεν επιδιώκουν τη συμμετοχή τους στην κατανομή της εξουσίας. Έτσι οι "κοινωνικά ευαίσθητοι" για τις ελευθερίες του πολίτη και την

περιστολή των δικαιωμάτων, με τα κατάλοιπα του κυβερνητικού φετιχισμού τους αδυνατούν να κατανοήσουν ότι οι έννοιες εξουσία και ελευθερία αποκλείονται αμοιβαία. Αυτό που τους λείπει περισσότερο δεν είναι να γνωρίσουν αυτό που αγνοούν, αλλά να κατανοήσουν πραγματικά αυτό που ήδη ξέρουν, ότι ο δρόμος που προδιαγράφει την ελευθερία του ανθρώπου αντιστρατεύεται κάθε μορφή κυριαρχίας ότι χρώμα και αν έχει αυτή.

Ν.Π.
ΑΘΗΝΑ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΘΕΤΟ

Το ένθετο είναι τυπωμένο σε μορφή 16σέλιδης μπροσούρας, στις σελίδες 5 έως 8 της εφημερίδας. Για να την κατασκευάσετε, η πρώτη κίνηση είναι το κόψιμο του περιθωρίου γύρω-γύρω, όπως δείχνουν οι διακεκομμένες γραμμές. Στη συνέχεια πρέπει να διπλώσετε αντίστροφα το 4σέλιδο της εφημερίδας, έτσι ώστε να γίνει πρώτη του σελίδα η σελίδα 7. Δηλαδή το 4σέλιδο θα πρέπει να έχει τις σελίδες με τη σειρά: 7-8-5-6. Δεν μένει παρά να διπλώσετε το 4σέλιδο στη μέση δυο φορές και να ξακρίσετε τις σελίδες για να είναι έτοιμη η μπροσούρα.

M/V ΟΥΛΡΙΚΕ ΜΑΙΝΧΟΦ

Κείμενο του Παναγιώτη Λιβιερέτου (από το πεζοδρόμιο Νο9, ανατυπώθηκε στην εφημερίδα "Ναυτεργατική συσπείρωση")

Μια από τις σημαντικότερες στιγμές των ναυτεργατικών αγώνων στο παρελθόν υπήρξε η κατάληψη του M/V "AEOLIAN WIND" από το πλήρωμα του και η μετονομασία του σε M/V "ΟΥΛΡΙΚΕ ΜΑΙΝΧΟΦ" (που πρόσφατα είχε "αυτοκτονήσει" στο Κελί της)

ΣΤΙΣ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977 εμείς το πλήρωμα του φορτηγού πλοίου M/V "AEOLIAN WIND" κηρύξαμε το πλοίο κοινωνική περιουσία των εργαζομένων. Η ενέργειά μας αυτή είχε ένα σωρό αδυναμίες που είχαν τις ρίζες τους σε μας τους ίδιους. Έτσι δεν είχαμε μπορέσει να καταλάβουμε πως το βαπόρι που εμείς δουλεύουμε και κινούμε πρέπει στη συνέχεια να μας κάνει να ζούμε σαν άνθρωποι και όχι σαν δούλοι ή ρομπότ. Έτσι που να μην είμαστε κάποια νούμερα που υπακούουν χωρίς αντίρρηση, και που μεταφέρουν όλο και πιο γρήγορα. Το βαπόρι έπρεπε να είναι δικό μας. Για μερικές μέρες, παρ' όλες τις αδυναμίες στάθηκε δυνατό να καταλάβουμε το βαπόρι να φτιάσουμε τις δικές μας επιτροπές απ' όλους όσους πήραμε μέρος στην κατάληψη, και να κάνουμε έλεγχο στις αποθήκες τροφίμων, στα ψυγεία και στις δεξαμενές νερού.

Όλες αυτές οι ενέργειες μας τρώμαξαν στην κυριολεξία τα τσιράκια του κεφαλαίου στο πλοίο. Το ότι κατάφεραν να χτυπήσουν το κίνημά μας στο καράβι οφείλεται πέρα από τις δικές μας αδυναμίες στις καλές

υπηρεσίες που προσέφερε το Ελληνικό προξενείο του Ρίο στο κεφάλαιο, και η Βραζιλιάνικη Χούντα. Μια ολόκληρη νύχτα τα επίλεκτα σώματα της Βραζιλιάνικης στρατιωτικής αστυνομίας (η αντίστοιχη ΕΣΑ), σώματα του ναυτικού και κομάντος, χτυ-

λια, τα δάπεδα στις καμπίνες ερείπια. Για την ασφάλεια, τα φώτα ανάγκης δεν άναβαν, οι βάρκες ήταν σε άθλια κατάσταση, για την μηχανοκίνηση ζητήσαμε ανταλλακτικά και μας απάντησαν...ότι το εργοστάσιο έκλεισε. Τα φώτα πορείας -κλειδί για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας- δεν λειτουργούσαν, η αντλία πυρκαγιάς που βρίσκεται στο μηχανήμα πηδαλιού δεν δούλευε.

Και όμως παρ' όλες τις ελλείψεις το λιμεναρχείο έδωσε το Ο.Κ. και έτσι φύγαμε από τον Πειραιά. Μετά

σεντόνια. Πότε άλλαζε τα σεντόνια και ξεχνούσε τις πετσέτες, πότε το αντίθετο και πότε ξεχνούσε και τα δυο, λόγω φόρτου εργασίας όπως δικαιολογούν. Στην Ταραγκόνα, για να δικαιολογηθούν, καμαρότος και καπετάνιος ξέρανε το παραμύθι καλά- είπαν ότι δεν βρίσκανε τίποτα φρέσκο γιατί ήτανε λείε περίοδος γιορτών (Χριστούγεννα-Πρωτοχρονιά) και όλα είχανε καταναλωθεί στην εσωτερική αγορά...ακόμα πολλά τρόφιμα έφευγαν για την Πορτογαλία για να καλυφθούν οι ελλείψεις που δημιουργούσε ο επαναπατρισμός των χιλιάδων προσφύγων από τις πρώην πορτογαλικές αποικίες, ακόμα λίγο, έφταιγε και το γεγονός ότι η Ισπανία έκανε άνοιγμα προς την δημοκρατία και έτσι ο νόμος και η τάξη κινδύνευαν, και στην αγορά επικρατούσε αναρχία. Όλο αυτό αποτελεί την πολιτική σαλάτα των ελλήνων καμαρότων και καπετάνιων. Ωστόσο πήρε από το βαπόρι τις 2.000 πετσέτες και διασκέδαζε κάθε μέρα με τα δικά μας χρήματα που του είχαμε αναθέσει, και μας αγόραζε μεταλλικά νερά, γιατί το νερό του βαποριού ήταν αδύνατο να το πιει κανείς. Όσο για το κρέας που τρώγαμε πλησίαζε το λάστιχο και χρειαζόσουνα πριόνι για να το κόψεις. Για να δικαιολογηθούν καπετάνιοι και καμαρότοι, μπορείς να ακούσεις στα βαπόρια τα πιο απίθανα -μπορούν να σου πουν καλοκαίρι στην Ισπανία ότι δεν έχει φρούτα γιατί έπεσε χαλάζι και περονόσπιρος, στη Γερμανία ότι δεν βρήκαν μπύρες ν' αγοράσουν, στην Αργεντινή ότι δεν βρήκαν φρέσκο κρέας κι ένα σωρό ψευτιές. Έτσι και οι δικοί μας ξέρανε καλά τα πα-

ραμύθια τους.

Εδώ όμως αρχίζει και η δικιά μας αντίδραση, ενάντια σ' όλα τα στραβά. Ο ένας άρχισε να διαμαρτύρεται για το φαγητό, ο άλλος για την καθαριότητα στις καμπίνες, άλλος για το πόσιμο νερό, τη μια μέρα, και άλλος την άλλη μέρα για άλλα. Μαζί με όλα τα στραβά βρίσκουμε μια μέρα σκουλήκια στο κακάο. Για ολ' αυτά ο καμαρότος βρίσκει την δικαιολογία ότι φταίει ο μάγειρας. Πως ήταν δυνατόν, ο έρμημος, το κατεψυγμένο κρέας να το κάνει φρέσκο! Η Ισπανία ξαφνικά έχει κακά νερά, και μπορεί να έχει, αλλά σίγουρα δεν έχει σκουριές. Οι δεξαμενές του πλοίου δεν είχανε περάσει ούτε μια φορά από επιθεώρηση στο διάστημα των τριών χρόνων που το είχανε αγοράσει οι δικοί μας απ' τους Σκανδιναβούς.

Στην Ισπανία μείναμε 4-5 μέρες και φορτώσαμε τσιμέντα στην Νιγηρία. Μέρα με την μέρα άρχισαν να ξεχωρίζουν η ήρα από το στάρι, δεν άργησε να εμφανιστεί η σπείρα των χαφιέδων του καπετάνιου, ο γραμματέας, ο Α' μηχανικός και ο καμαρότος. Από την άλλη πλευρά άρχισε το πλοίσιασμα των δυσανεσθημένων. Σιγά σιγά ένοιωθε περισσότερη εμπιστοσύνη ο ένας για τον άλλον. Η σπείρα των χαφιέδων προσπαθούσε συνέχεια με τις γνωστές μεθόδους να μας σπάσει, δηλαδή άρχισαν να κατηγορούν στον έναν τον άλλον, για να πετύχουν να βάλλουν τους μισούς να ρουφιανεύουν τους άλλους μισούς. Αυτό...

(Σημ: Το κείμενο σταματά απότομα. Τα υπόλοιπα χειρόγραφα έχουν χαθεί.)

πούσαν το βαπόρι μας. Τώρα στην Ελλάδα μας ταλαιπωρούν. Το YEN -όργανο του εφοπλισμού- μας σπίνει την μια δίκη μετά την άλλη.

Παρ' όλ' αυτά, τίποτα δεν είναι ικανό να σβήσει από την μνήμη το μήνυμα που στείλαμε στους ναυτεργάτες και τους εργάτες όλου του κόσμου:

*Το βαπόρι κοινωνική περιουσία των εργαζομένων.

*Νόμος είναι το δικίο του εργάτη. 4.9.76. Τα περισσότερα μέλη του πληρώματος που πήραμε μέρος στην κατάληψη του πλοίου ναυτολογήθηκαν στον Πειραιά. Το πλοίο βρισκόταν σ' ένα ντόκο επισκευών στην Δραπετσώνα. Η επισκευή του κράτησε περίπου δεκαπέντε μέρες κι όπως γίνεται συνήθως φροντίσανε μόνο ότι είχε να κάνει με την κίνηση του πλοίου, δηλαδή αρκεί να δουλεύει η μηχανή για να κινείται. Ότι είχε σχέση με τις ανέσεις και την ασφάλεια του πληρώματος, τίποτα απολύτως. Το καπνιστήριο του πληρώματος και των αξιωματικών χάλα, ούτε μια καρέκλα όρθια, η τραπεζαρία του πληρώματος σε μαύρα χά-

από τρεις τέσσερις μέρες φτάσαμε στην Ταραγκόνα της Ισπανίας. Στην Ισπανία δεν μπήκε τίποτα φρέσκο στο βαπόρι. Ο καμαρότος, τσιράκι των αφεντικών, προσπαθούσε να μας χορτάσει με χαμόγελα. Ταχτικά έσπινε αυτά κι ότι άκουγε, έτρεχε και το έλεγε στον άλλο μπάσαρδο τον καπετάνιο. Κάθε Σάββατο έπρεπε να αλλάζει ρούχα, πετσέτες και

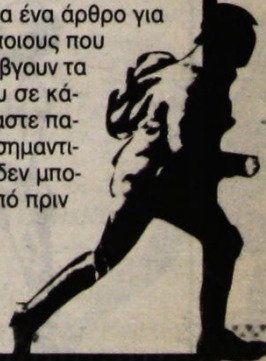
ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΣΕ ΕΝΥΔΡΕΙΟ

σίγουρα μονόδρομο προς την ηττοπάθεια και την ενίσχυση της φαινομενικής παντοδυναμίας του κράτους. Σίγουρα η απουσία των επαναστατικών θέσεων απ' αυτούς τους αγώνες αποτελεί σημαντική αιτία αποτυχίας επίτευξης των στόχων. Η αυτοοργάνωση δεν είναι μια ηθικά ανώτερη μορφή οργάνωσης. Είναι και ο αποτελεσματικότερος τρόπος πάλης τόσο συγκυριακών στόχων, όσο και του προχωρήματος της επαναστατικής συνειδησης. Η σύνδεση στην πράξη ενός αγώνα με άλλους κοινωνικούς χώρους και ζητήματα μπορεί να γίνει απ' αυτούς που έχουν άμεσο συμφέρον να πετύχουν κάτι τέτοιο παρά από εκείνους που ενοποιούν τρεις επιμέρους χώρους και αγώνες από το

φίλτρο του κομματικού μηχανισμού.

Εν κατακλείδι αν έχει κάποια αξία ένα άρθρο για μια απεργία που τελείωσε από κάποιους που δεν πήραν μέρος σ' αυτήν, είναι να βγουν τα συμπεράσματα για τον τρόπο που σε κάποιον άλλο αγώνα όχι μόνο θα είμαστε παρόντες, αλλά και θα παίξουμε και σημαντικό ρόλο σ' αυτόν. Και κάτι τέτοιο δεν μπορεί να συμβεί παρά μόνο με την από πριν προετοιμασία μας για κάτι τέτοιο.

Τ.Δ.

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

ΕΤΟΣ 1ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 16

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-
ΠΟΥΛΟΥ 45

Τα γραφεία είναι ανοιχτά Παρασκευή 7.00-10.00μ.μ. και Σάββατο 11.00πμ.-2.00μ.μ.

ΤΗΛ. - FAX: -

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35
ΑΘΗΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΠΡΕΚΑ

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Μηχανές και αυτοκίνητα πολυτελείας, ειδικά "πόρσε", είναι η αδυναμία του. Τα παίρνει από τις βίλες της Γλυφάδας και της Βούλας, πολλές φορές μέρα μεσημέρι.

Συλλαμβάνεται μετά από ομολογίες τρίτων για κλοπές και αρνείται να συνεργαστεί σ' οτιδήποτε με τους μπάτσους.

Πολλές φορές αναλαμβάνει την ευθύνη για να ελαφρύνει τη θέση φίλων του, που τον σέβονται και τον αγαπούν για τις εξηγήσεις του στα Τμήματα και στη φυλακή.

Άγριοι βασανισμοί, βέβαια, ακολουθούν κάθε σύλληψή του. Οι μπάτσοι τον κυνηγούσαν καιρό και όταν τον έπιαναν έβγαζαν όλοι τη λύσσα τους πάνω του. Στη φυλακή η περιφρόνησή του στους φύλακες και στους ρουφιάνους, του στοιχίζει συνέχεια πειθαρχία.

Δραπετεύει μέσα από τις φυλακές ανηλίκων Βουλιαγμένης, λίγα μέτρα πιο πέρα από τον οπλισμένο σκοπό. Κυνηγητό επακολουθεί. Γίνεται άφαντος, με τη βοήθεια κάποιων φτωχών γερόντων στην περιοχή, που 'χουν περάσει πολλά από τους μπάτσους.

Μετά από αρκετό καιρό στην παρανομία, κάποιος τον αναγνωρίζει,

τον καρφώνει και πάλι φυλακή.

Δεύτερη φορά πραγματοποιεί, 20 χρόνων, εντυπωσιακή απόδραση από το Νοσοκομείο του Συγγρού, σιδεροδέσμιος, ανάμεσα σε 6 μπάτσους. Τον πυροβολούν, πηδάει σε μια μηχανή και ξεφεύγει.

Ξανά στην παρανομία και στο κυνηγητό. Τον ξανακαρφώνουν και στο κυνηγητό που του γίνεται τον πιάνουν κάποιοι οικοδόμοι (!) από κοντινό καφενείο και τον παραδίδουν στους μπάτσους ξυλοκοπώντας τον, αγνοώντας ποιος είναι και τι έχει κάνει.

Στην Ασφάλεια ξαναβανίζεται και στη φυλακή το ίδιο. Τον τιμωρούν οι ίδιοι για την απόδραση και την ξεφτίλα που τους έκανε. Τρώει 18 χρόνια φυλακή για κλοπές που του φορτώνουν, τις είχε ή δεν τις είχε κάνει, και με ομολογίες που αποσπούν με βασανιστήρια από άλλα κλεφτρόνια.

Το μίσος του για την κοινωνία, τους ρουφιάνους, του μισθωτούς ανθρωποφύλακες είναι τεράστιο.

Τον περισσότερο καιρό βρίσκεται στα πειθαρχία της Αίγινας, του Κορυδαλλού, της Πάτρας. Είναι σαν αγρίμι παγιδευμένο. Σιγά-σιγά, συνειδητοποιεί ότι η συμπεριφορά του πρέπει ν' αλλάξει. Θέλει να βγει από κει μέσα πάση θυσία, χωρίς βέβαια να χάσει την αξιοπρέπειά του. Αρχί-

ζει μεροκάματα φτιάχνοντας χαλκογραφίες, πίνακες με χάντρες, χειροτεχνίες διάφορες, μαθαίνει κιθάρα, διαβάζει.

Το κίνημα ενάντια στις φυλακές είναι σε εξέλιξη. Νοιώθει αυτούς τους ανθρώπους σαν συντρόφους του. Μένει περίπου 6 χρόνια στη φυλακή, τα καλύτερα του χρόνια. Αποφυλακίζεται αφού του απορρίπτουν συνεχώς τα χαρτιά για "υπ' όρο αποφυλάκιση" για πάνω από ένα χρόνο.

Όταν βγαίνει πιάνει δουλειά σε συνεργείο μηχανών. Αλλά και πάλι δεν τον αφήνουν ήσυχο. ... Το παρελθόν είναι ενοχοποιητικό στοιχείο. Τον πιάνουν και τον κατηγορούν για μηχανές, που υποτίθεται ότι έχει κλέψει.

Αυτοί που τον κατηγορούν ξέρουν σίγουρα ότι δεν είναι αυτός που έχει κλέψει την μηχανή τους, αλλά επειδή δεν αποκαλύπτει τον κλέφτη (δεν τον ξέρει αλλά κι αν τον ήξερε ρουφιάνος δεν γίνεται, όπως τους λέει) τον στέλνουν κατηγορούμενο.

Γνωρίζοντας ότι το παρελθόν του είναι αποδεικτικό στοιχείο της ενοχής του, φυγοδικεί και δικάζεται ερήμην σε δυόμισι χρόνια φυλακή (ο εισαγγελέας είπε δύο, το δικαστήριο δυόμισι για το παρελθόν!). Τον δικάζουν με αποδεικτικό στοιχείο την προηγούμενη καταδίκη του και τρώει άλλα δύο χρόνια. Έχει ήδη

σχεδόν εννέα χρόνια καταδίκες μαζί με μεροκάματα και αναστολές.

Μπαίνει για τελευταία φορά στην παρανομία. Αναγκάζεται να κρύβεται.

Γίνεται η καταδίωξή του στο Γαλάτσι, όπου τον πυροβολούν με αυτόματα, αν και είναι άοπλος. Τους ξεφεύγει. Βρίσκουν ένα σπίτι, όπου μένει με τη γυναίκα του και το παιδί του, ενός μηνός, που τον ακολουθούν στην παρανομία και δέχονται αυτοί το μίσος τους.

Ξαναεμφανίζεται και σκυλιάζουν.

Άλλη μια φορά τους έχει ξεφτίσει.

Την τελευταία φορά τον στριμώχνουν. Είναι πάλι οι ρουφιάνοι, που παίζουν σημαντικό ρόλο στην τελευταία φάση της ζωής του. Τους προκαλεί όρθιος με τα πιστόλια στα χέρια. Πιάνουν το ξεψυχισμένο κορμί

του. Την ψυχή του δεν μπόρεσαν να την κουρελιάσουν.

Πέθανε όπως ήθελε. Την τελευταία σκηνή την έστησε αυτός και έπαιξαν οι δολοφόνοι. Έπαιξαν ενώπιον εκατομμυρίων πολιτών το ρόλο που τους έβαλε να παίξουν και που παίζουν κάθε μέρα, αυτό των πληρωμένων δολοφόνων της εξουσίας και του κεφαλαίου.

"Ρίξτε τώρα ρε χαμούρες". Ο Μιχάλης ο Καπρόλας, απόδρασε ξανά και σας ξεφτίισε.

(Το κομμάτι του κειμένου που αναφέρεται στο ιστορικό του Μιχάλη Πρέκα είναι παρμένο αυτούσιο από την "Αναρχία" που κυκλοφόρησε τον Οκτώβρη του 87).

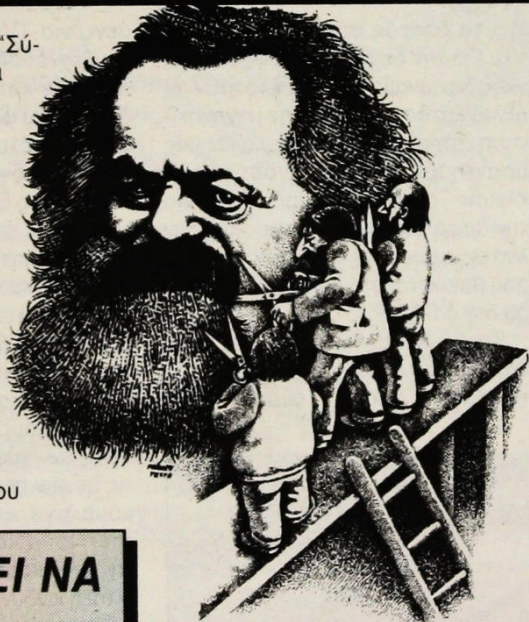
Γ.Κ.

ΣΤΑΛΙΝ ΖΕΙΣ, ΕΣΥ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΕΙΣ...

ΤΟ ΑΙΜΑ ΝΕΡΟ δεν γίνεται. Το "Πριν" η εφημερίδα του ΝΑΡ μας επιτέθηκε στο τελευταίο της φύλλο, επειδή δεν κάναμε αυτό που πολύ θα ήθελαν: να αποκηρύξουμε τον σύντροφο μας Σπύρο Δαπέργολα για την πράξη του, να αναθεματίσουμε την επιλογή του για χάρη της αστικής ηθικής και νομιμότητας που αυτοί δεν έχουν τολμήσει ποτέ να αμφισβητήσουν.

Από πότε όμως η πράξη της απαλλοτρίωσης, ιδιαίτερα ενός επαναστάτη και αγωνιστή, θεωρείται αντεπαναστατική; Μα φυσικά από την εποχή που οι πρόγονοι των σταλινοθρεμένων ναριτών εκτελούσαν όσους είχαν δια-

φορετική πρακτική. "Σύντροφοι", δυστυχώς για σας οι εποχές που σπάγατε κεφάλια αναρχικών πέρασαν ανεπιστρεπτά. Μπορείτε βέβαια ακόμα να προβοκατορολογείτε και να κατηγορείτε σαν "ηλίθιο ή στημένο" όποιον ξεφεύγει από τα όρια της ηθικής σας -που τόσο κοινά έχει με το καθεστώς που υποτίθεται ότι αμφισβητείτε. Εξάλλου το άτομο και οι ανάγκες του

δεν έχουν καμιά θέση στην κοσμοθεωρία σας, και καμιά αξία μπροστά στις "μάζες" που τόσο πολύ θέλετε να ελέγξετε και να καθοδηγήσετε.

ΜΠ

ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΕΙ

Την Τρίτη 20 Ιουνίου συνελλήφθησαν κατά την διάρκεια απαλλοτρίωσης σε τράπεζα ο αναρχικός Σπύρος Δαπέργολας και ο φίλος του Μάριος Χρυσοστόμου.

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και απαιτούμε την απελευθέρωση του Σπύρου και του Μάρκου καθώς και όλων εκείνων που σπάζουν σε κελιά φυλακών γιατί τόλμησαν να πάρουν πίσω ελάχιστα από αυτά που τους ανήκουν.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟ ΛΑΟ

"... Ο καθένας θα πάρει αμέσως ότι έχει ανάγκη, κι ας είμαστε σίγουροι ότι στις αποθήκες των πόλεων μας υπάρχουν αρκετά τρόφιμα για να θρέψουν όλο τον κόσμο μέχρι τη μέρα που θα αρχίσει η ελεύθερη παραγωγή. Στα καταστήματα των πόλεων μας υπάρχουν αρκετά ρούχα για να ντυθεί όλος ο κόσμος, τώρα στοιβαγμένα κι αχρησιμοποίητα ενώ γύρω τους επικρατεί αθλιότητα. Υπάρχουν κι αρκετά αντικείμενα πολυτελείας για να διαλέξει απ' αυτά ότι θέλει όλος ο κόσμος..."

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΠΑΤΡΑΣ

★ Για όσους συντρόφους θέλουν να επικοινωνήσουν με τον φυλακισμένο σύντροφο Σπύρο Δαπέργολα, μπορούν να στέλνουν τα γραμμάτια τους στην παρακάτω διεύθυνση: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ/ Γ' Πτέρυγα/ Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού/ 181 00

ΑΦΙΣΣΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟ ΣΠΥΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΑΡΙΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΑΠΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

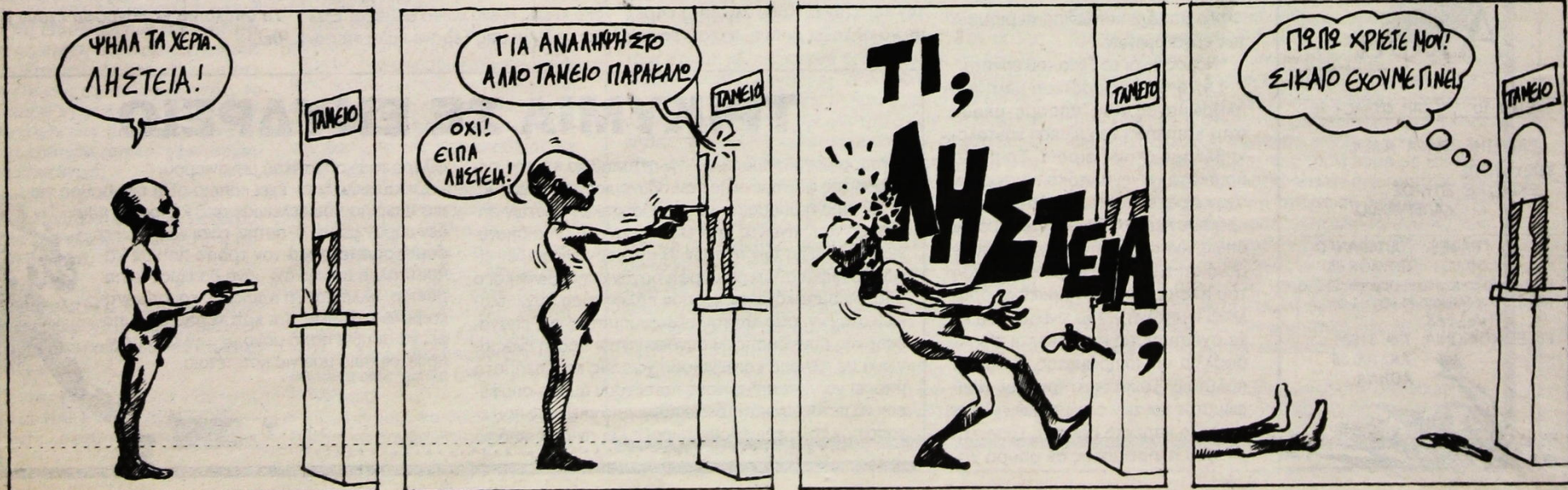
Η τράπεζα είναι ο κύριος μηχανισμός της συσσώρευσης, διακίνησης και επένδυσης κεφαλαίου που χρησιμοποιούν οι ληστές του κοινωνικού πλούτου: ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

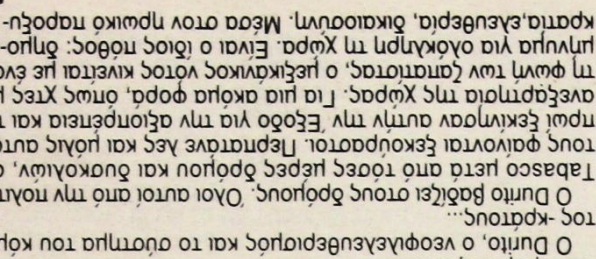
Την Τρίτη 20 Ιουνίου, ο Σπύρος Δαπέργολας και ο Μάριος Χρυσοστόμος απαλλοτρίωσαν τα χρήματα του καταστήματος της Τράπεζας Αθηνών στη Δάφνη. Στην προσπάθειά τους να διαφύγουν συλλαμβάνονται εξαιτίας της επέμβασης ρουφιάνων της ρεπινιάς.

...Θμώς η κοινωνική συνείδηση δεν δικαιολογεί την ιδιοκτησία. Η ύπαρξη του κεφαλαίου θα είναι για πάντα έγκλημα. Και οι ρουφιάνοι θα μένουν εκτεθειμένοι στην οργή μας...

ΜΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΙΤΕ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΝΕΤΑΙ, ΕΙΤΕ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ

Έμπρακτα αλληλεγγύη στους Σπύρο Δαπέργολα και Μάριο Χρυσοστόμου

[illegible]

Σελιδοθεση Στοιχισμο

[illegible]

... 1996 թ. հունիսի 1-ին ընդունված ՀՀ Կրթության և գիտության նախարարության հրավերով մասնակցություն ունեցող 10 մասնագետների կողմից կատարված հետազոտության արդյունքները:

και ακούει να τον ρωτάνε ο Durito. “Είσαι πάντα στο πλευρό μου από εκεί πίσω και είμαι πάντα στο πλευρό σου από εδώ πέρα; Αντίο μικρή μου ανικανοποίητη. Η ευτυχία είναι όπως τα δώρα, κρατάει όσο μια λάμψη αλλά αξίζει τον κόπο”.

Ο Durito διασχίζει το δρόμο, φτιάχνει το καπέλο του και συνεχίζει το δρόμο του. Πριν στρίψει στη γωνία γυρίζει και κοιτάζει προς το μαγαζί με τα μουσικά κουτιά. Μια τρύπα σαν αστέρι στολίζει το κρύσταλλο της βιτρίνας. Οι συναγεμνοί χτυπάνε μάταια. Πίσω από τη βιτρίνα, η μπαλαρίνα έχει εξαφανιστεί...

“Αυτή η πόλη είναι αρρώστη. Όταν η αρρώστεια της γίνει κρίση θα έρθει η θεραπεία της. Αυτή η συλλογική μοναξιά, παλλοπλασιασμένη στο άπειρο, θα σταματήσει να κοιτάζει τον εαυτό της και θα αναζητήσει την αιτία που τη γεννά. Τότε και μόνο τότε θα απλλαγεί από το γκριζό χρώμα που τη ντύνει και θα φορέσει τα λαμπερά χρώματα που συνηθίζονται στην υπαίθρο.

Αυτή η πόλη ζει σε ένα σκληρό παιχνίδι με καθρέφτες αλλά το παιχνίδι με τους καθρέφτες είναι μάταιο αν δεν υπάρχει κάποιο κρύσταλλο σαν σκοπός. Άρκει να το αντιληφθεί και, όπως είπε δεν ξέρω ποιος, να ριχτεί στον αγώνα και τότε θα βρει την ευτυχία....

Ἐπιστρέφω, ετοίμασε τον καπνό και την αὔπνια, ἔχω πολλά να σου διηγηθῶ Σάντος” Ἐτσι τελειώνει το γράμμα του Durito. Ξημέρωσε. Μερικές νότες συνοδεύουν τη μέρα που ἔρχεται και το Durito που φεύγει. Στην ανατολή, ὁ ἥλιος μοιάζει με μια πέτρα που σπάει το κρύσταλλο της αυγής...

Σας χαιρετώ και πάλι. Αντίο, και αφήστε την παραίτηση στους άδειους καθρέφτες.

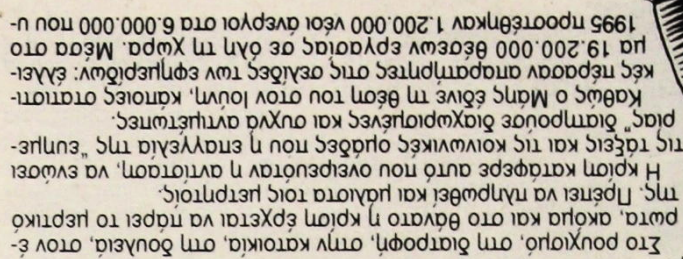
Subcomandante Marcos
Ιούνης του 1995

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

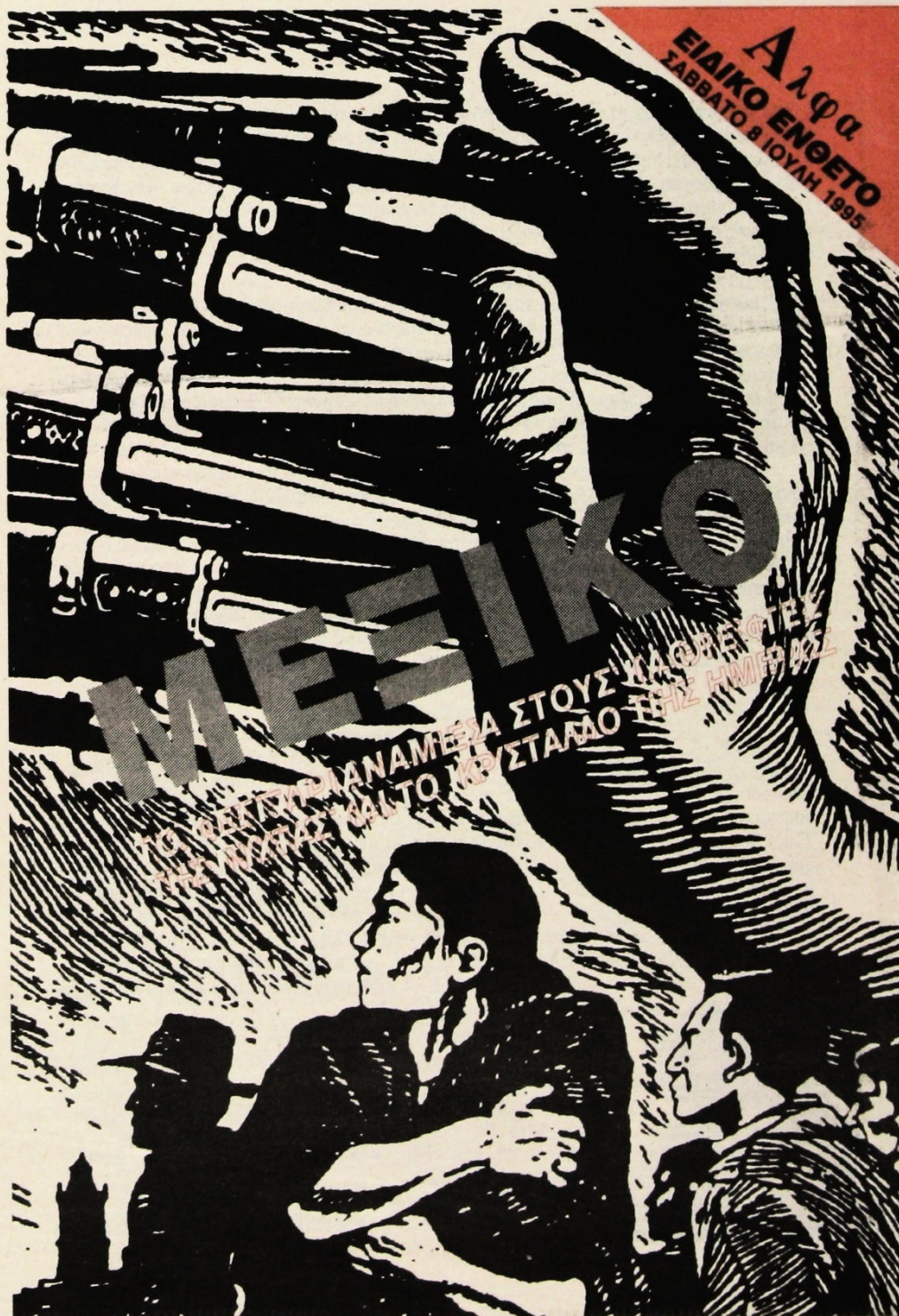
1. **PRi**: (Κόμμα της Θεσμοθετημένης Επανάστασης), κυβερνών κόμμα από το 1929
2. **PAN**: το κόμμα της επίσημης ακροδεξιάς
3. **PRD**: (Κόμμα της Δημοκρατικής Επανάστασης), κόμμα της επίσημης αριστεράς

KOYTE TO ΔΙΑΚΕΚΟΜΜΕΝΟ ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ ΜΕ ΨΑΛΙΔΙ

[illegible][illegible]

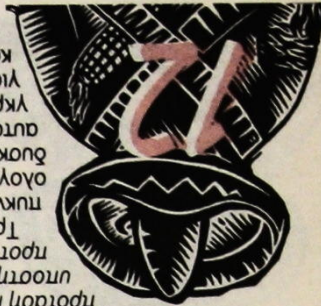
ՏԱԼՓՅԹԱՆՔ ՏՕՆԻԺԻ Օ

[illegible][illegible]

[illegible]

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ: Η ΔΗΗ ΔΗΛΗΝΗ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ: Η ΔΙΛΗΗ ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΗΣ

[illegible][illegible][illegible]

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΜΕΙΚΟ.

2. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΕΥΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ: ΒΑΣΗ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ

[illegible]

ξαν με βιάση κοντά της και την έπιασαν όπως μπορούσαν με τις ακτίνες τους. Επτά αστέρια σταμάτησαν την πώση της και κρατώντας την γύρω-γύρω σαν τεντωμένο ύφασμα την ανέβασαν ξανά ψηλά στους ουρανούς. Η λιμνούλα από το φόβο της είχε πάρει ένα χλωμό χρώμα, αλλά αφού δεν ήθελε πια να ξανακαταβεί στη γη ζήτησε από τα αστέρια να την πάρουν μαζί τους.

- Ωραία, της είπανε τα αστερία, όμως θα πρέπει να έρχεσαι πάντα μαζί μας όπου παίζουμε. Σύντομα όμως η λιμνούλα βαρέθηκε να κάνει πάντα την ίδια διαδρομή κι έβαλε ξανά τα κλάματα.

Αυτήν τη φορά ήταν οι θεοί που ξύπνησαν από το κλάμα της κι έφαξαν να δουν τι συμβαίνει κι είδαν μια λιμνούλα κρατημένη από τις αχτίδες επτά αστεριών να διασχίζει τη νύχτα. Όταν οι θεοί έμαθαν τι είχε συμβεί θύμωσαν, γιατί δεν είχαν φτιάξει τις λίμνες για να περιδιαβαίνουν στους ουρανούς, αλλά για να βρίσκονται στη γη. Πήγαν, λοιπόν, κοντά στη λιμνούλα και της είπαν: Δεν θα είσαι πια λίμνη. Οι λίμνες δεν ζουν στον ουρανό. Αφού δεν μπορούμε να σε κατεβάσουμε θα μείνεις εδώ. Επειδή, όμως, ήσουν κοκέτα και φιλάρεσκη η τιμωρία θα είναι να αντανακλάς το φως για τη Γη και το όνομά σου από δω και πέρα θα είναι φεγγάρι και σελήνη.

Οι θεοί είχαν φυλάξει το φως της Γης μέσα σε ένα πηγάδι μεγάλο και στρογγυλό όπου πηγαίνουν για να ξεδιψάσουν τα αστέρια όποτε τους τελειώνει το φως και το κουράγιο. Έτσι το φεγγάρι δεν έχει δικό του φως: είναι απλά ένας καθρέφτης που φαίνεται ολοστρογγυλός κάθε φορά που στέκεται, ακριβώς πάνω από το πηγάδι απ' όπου ξεδιψάνε τ' αστέρια. Ένας καθρέφτης φωτός, αυτό είναι το φεγγάρι. Γι' αυτό όποτε η σελήνη περνάει από μια λίμνη, είναι ένας καθρέφτης που κοιτάζεται μέσα σ' έναν άλλον καθρέφτη. Κι επειδή δεν μπορεί να δει κάτι πέρα από τον καθρέφτη, γι' αυτό και το σελήνη την ονομάζουν η Ανικανοποίητη...

1. ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΥΣΗΣ

Στο Μεξικό, μερικές φορές το φεγγάρι παίρνει ένα αστραφτερό κόκκινο χρώμα. Όχι από αίμα, ούτε από ντροπή, είναι η πίκρα και το θάρρος που τον χρωματίζουν το φιλντισένιο πρόσωπο. Επιστρέφοντας από το μεγάλο ταξίδι του μέσα στη μεξικάνικη νύχτα, το φεγγάρι τελειώνει την παρατεταμένη διαδρομή του ανάμεσα στους καθρέφτες. Το πρόσωπό του είναι πυρωμένο. Γιατί; Τι αντίκρουσε; Τραυλίζοντας, ασφυκτιώντας, με μια φωνή λεπτή σαν νήμα που ξετυλίγεται από τον άνεμο του Μάη, το φεγγάρι αφηγείται την ιστορία του μεγάλου του ταξιδιού. Προχωρώντας με δυσκολία μέσα στο γιγαντιαίο λαβύρινθο από καθρέφτες που είναι η ιστορία μας, φτάνει μέχρι τον subcomandante Marcos και τον περιγράφει, για να το πει κι αυτός μετά με τη σειρά του, τι δέχθηκε...

ο πρώτος καθορέφτης:

Η εξουσία σαν εικόνα και σαν αντανάκλαση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο που μιλάει για τον παραλογισμό ενός καθρέφτη τοποθετημένου εμπρός σε έναν άλλον καθρέφτη, που περιγράφει τη διπλή υποκρισία της εικόνας της Εξουσίας και τη "μεγάλη αλήθεια" που μας λένε πως πρέπει να πιστέψουμε: ότι η Εξουσία είναι απαραίτητη, χρήσιμη και αιώνια.

החלטתו של בית דין זה אינה ניתנת לערעור.

[illegible]

Հիմնականում հիշատակում ենք հետևյալը՝ Լուսինեի և Լուսինի անունները, որոնք համարվում են հայկական անուններից ամենատարածվածները։ Ըստ հայկական անվանաբանության, անունները կապված են Լուսինե աստվածուհիի հետ։ Լուսինե աստվածուհին հայկական աստվածաբանության մեջ զբաղեցնում է կարևոր տեղ։ Սա Լուսինե աստվածուհի է, որը հայկական աստվածաբանության մեջ զբաղեցնում է կարևոր տեղ։ Սա Լուսինե աստվածուհի է, որը հայկական աստվածաբանության մեջ զբաղեցնում է կարևոր տեղ։

[illegible]

1. Η ΖΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ: ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΥΡΙΟ ΕΜΠΟΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΟ ΜΕΛΙΚΟ

«Այսու հոգն ԲԻՐԵԾԻՄ ՈՒ ԱԾԱ ՊԱՐԺԱՌՈՒՆԸ ԼԱ՝ ԿԱՆՈՒՄԱՐԱՆԻ ԿԱՐԶՈՒՄ ԵՄ ԵՎ ՈՐԻ ՆԵՐՈՒՅՐԱՆ ԵՄ ԼՈՒՆԱԳՐԱՆ ԱՄՈՒ ԽՈՐՈՇ ԶԱՄԻՐՈՒԹՅՈՒՆ՝ ԻՍԿՐՈՒ ՄՈՒՆՈՒ ՈՒՂԻ ԱԾԱ Ք661 ՈՒՄ ԽՈՒՄԱՄԱՆԸ ՄՈՒ ՔԶ3՝ ԴՈՒՅՈՒՄԱՆԸ ԼՈՒ ՊԱՐԺՈՒՄ ԱՄՈՒ ՍՈՍՈՒՄ-ՕԾՅԱ Օ ԶԱՆԱԼՆՆՅՈՒՆ ԵՎ ՆՈՒՄ ՔԿ՝ ԿԻ ԶՅԱՆՈՒՄԱՆՆՅՈՒՆ ԽՈՒՄ ԶԻՒ ԲԱՐՔՈՒՄ ԵՄ ՈՒ ՄԱՅԻՆԱԲԱԾՈՒՄ ԵՄ ԶՈՐՈՐԾՈՒՄ ԵՄ ԻՍԿՐԱՅԻՆ՝ ԽՈՒՄԱՄԱՆԸ ԽՈՒՄ ԶԻՒ ԲԱՐՔՈՒՄ ՍՈՍՈՒՄ ՊԱՐԺՈՒՄ ԵՄ ԽՈՒՄԱՄԱՆԸ ՈՒՂԻ՝

[illegible]

ντι στην πολιτική, ή καλύτερα απέναντι στις πολιτικές οργανώσεις. Θέλουμε να πούμε με αυτό ότι όταν αναφερόμαστε στο “μεξικάνικο λαό” επισημαίνουμε ένα πρόβλημα και όχι μια λύση. Πρόβλημα ναι, αλλά συγχρόνως και μια πραγματικότητα που εκδηλώνεται με μια επιμονή που υπερβαίνει όλα τα θεωρητικά σχήματα και τους μηχανισμούς ελέγχου.

Η ενότητα των πυρήνων συναντά πολλά εμπόδια. Ένα, όχι το μοναδικό, αλλά σίγουρα πολύ σημαντικό, είναι οι διαφορετικές αντιλήψεις για το χαρακτήρα της ενότητας. Ενότητα των καταπισμένων τάξεων, των οργανώσεων των καταπισμένων τάξεων ή πολυταξική ενότητα; Είναι επιφύκτι να παράλληλη οικοδόμηση των δύο μετώπων ή το ένα είναι αντίθετο στο άλλο; Σε κάθε περίπτωση το καλύτερο είναι να απαντήσει ο τρίτος καθρέφτης, «αυτοί που θα χειραφετηθούν». Να ρωτάς, να απαντάς, να μιλάς, να ακούς. Ένας διάλογος λοιπόν. Ένας διάλογος σε πανθενικό επίπεδο...

(Τέλος του άρθρου και της ανειλημμένης υποχρέωσης)

Αυτά λοιπόν αξιότιμε κύριε. Είμαι σίγουρος ότι θα βρήκατε το ύψος μου απλό και λιτό, όχι σαν του υποκόμου μου, που αν και είναι τίμιος και πιστός, συχνά τείνει να βλεπει τον κόσμο σαν ένα παιχνιδι ανάμεσα σε κρύσταλλα και καθεφρέτες... Λοιπόν, σας χαιρετώ. Μην ανησυχείτε για το κρύσταλλο, είναι πάντα εδώ, πρέπει μόνο να βρεθεί... Από δεν ξέρω ποιο χιλιόμετρο, δεν ξέρω ποιου αυτοκινητόδρομου σίγουρα πάντως στο Μεξικό,

Δον Durito de La Lacandona,
Μάρς του 1995

II. Η ΜΕΡΑ ΠΟΥ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΒΛΕΠΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΙΑ

Χαραγμένος από την αντίστροφη μεριά, ένας καθρέφτης παύει να είναι καθρέφτης και μετατρέπεται σε κρύσταλλο. Στον καθρέφτη βλέπεις αυτήν τη μεριά και στο κρύσταλλο την άλλη. Οι καθρέφτες είναι για να τους διακοσμήεις. Το κρύσταλλο το σπας...και περνάς στην άλλη μεριά

Από τα βουνά του μεξικάνικου νότου
Subcomandante Insurgente Marcos
Μεξικό, Φλεβάρης-Μάης του 1995

Υ.Γ. ΠΟΥ ΦΑΝΤΑΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΘΩΣ ΤΗ ΦΑΝΤΑΖΕΤΑΙ, ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΣΟΥΣ ΚΑΘΡΕΦΤΕΣ, ΒΡΙΣΚΕΙ ΕΝΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΣΠΑΣΕΙ.

Ο ΔΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ

Ξημερώνει στην Πόλη του Μεξικό. Ο Durito περιπλανιέται στους δρόμους κοντά στην κεντρική πλατεία, τον Zócalo. Με μια μικροσκοπική καμπαρντίνα και ένα καπέλο σαν αυτό του Humphrey Bogart στην Casablanca προσπαθεί να περάσει απαρατήρητος. Δεν είναι απαραίτητα ούτε η μεταμφίεση, ούτε το προσεκτικό βάδισμα του Durito που κρύβεται στις σκιές που γεννιούνται από τις φανταχτερές βιτρίνες. Μια σκιά στη σκιά, βαδίζει σιωπηλός με το καπέλο υγρό και την καμπαρντίνα να την παίρνει ο άνεμος. Ο Durito βαδίζει μέσα στο ξημέρωμα στους δρόμους της Πόλης του Μεξικό. Κα- νείς δεν τον προσέχει. Δεν τον βλέπουν, όχι, όμως γιατί είναι κα-

·531Φ30ΘΔΥ 531Λ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο που αφηγείται πως η μητέρα του Χάρρυ, Λουίζα, έζησε και ο ίδιος τον πόνο της απώλειας του παιδιού της. Η Λουίζα, που ήταν 17 ετών, έζησε τον πόνο της απώλειας του Χάρρυ, όπως ο Χάρρυ έζησε τον πόνο της απώλειας της μητέρας του. Η Λουίζα, που ήταν 17 ετών, έζησε τον πόνο της απώλειας του Χάρρυ, όπως ο Χάρρυ έζησε τον πόνο της απώλειας της μητέρας του.

ՏԱԼՓՅԹԱՔ ՏՕԾՅԱՆՅԸ Օ

[illegible]

Οι χθεσινόν οπαδοί του Salinas είναι οι τωρινόν οπαδοί του PAN, οι δεινοπαυροί του Χρέζ είναι οι τεχνόκρατες του σημερα, χαλαράειδοντες ή μετάνηκτα στο ελωτερικόν. Η εκκόνα είναι εφημερη, ο καθρέφτης, δηλαδή η Εξουσία, αιώνια...

[illegible][illegible]

(Συνφθεράκ σοιζι ο ράγα θαιλωλ δλωποο δλω λλαγαο ι 'θαισοοζζ δλω λλαγαοιζ η)
 λφθεράκ ποι αλοοζ αλω θοιζθφοιππζ : **λσθθλζθρπ**

'מלכות
 ואלה שמות המלכות

מחציתו של יום אחד ושל יום אחד

[illegible]

Αυτό είναι η Εξουσία. Ο ταυτολογικός καθρέφτης. Μέσα από την εικόνα της, μέσα από τον καθρέφτη απεικονίζεται ο καθρέφτης.

Ceiba. Η Μάνα Ceiba σήκωσε τα μανίκια, έσκυψε και σήκωσε τη λιμονούλα όσο πιο προσεχτικά μπορούσε αφού ήταν η Μάνα, το στηρίγμα του κόσμου. Η Ceiba έβαλε τη λιμονούλα στην κορφή του κεφαλιού της και σηκώθηκε αργά προσέχοντας να μη χύσει ούτε μια σταγόνα από το νερό της λιμονούλας που είχε απομείνει ασθενητική και αδύναμη.

Όταν η λίμνη βρέθηκε ψηλά φώναξε: *Είναι πολύ ωραία εδώ πάνω! Πάρε με μαζί σου να γνωρίσω τον κόσμο! Θέλω να τα δω όλα!*

-Ο κόσμος είναι πολύ μεγάλος μικρή μου κι εσύ μπορεί να πέσεις από εδώ πάνω, απά-
γνησε η Ceiba.

-Δεν με νοιάζει! Πάρε με μαζί σου!, είπε η λιμνούλα και βάλθηκε να κάνει ότι έκλαιγε.

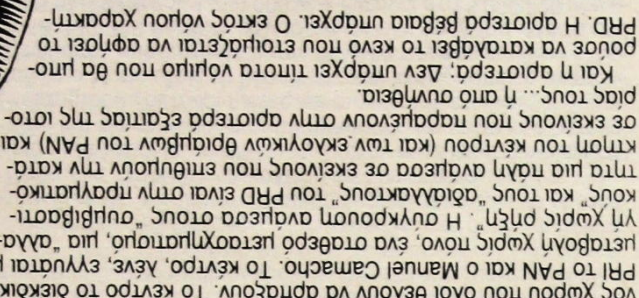
Ἐτσι η Ceiba που δεν ήθελε να βλέπει τη λίμνη να κλαίει άρχισε να περπατά πολύ προσεχτικά με τη λιμνούλα πάνω στο κεφάλι της. Από τότε είναι που οι γυναίκες έμαθαν να περπατάνε με κανάτια γεμάτα νερό στο κεφάλι τους, χωρίς να τους πέφτει ούτε σταγόνα. Όπως η Μάνα Ceiba περπατάνε οι ινδιάνες όταν κουβαλάνε το νερό που χρειζέται τη ζωή. Ίσιο το κορμί, ψηλά το κεφάλι, με ένα βάδισμα όμοιο με αυτό των σύννεφων το καλοκαίρι.

Η Μάνα Ceiba δεν δυσκολευόταν να παει σε όποιο μέρος ήθελε γιατί εκείνον τον καιρό τα δέντρα δεν έμεναν στην ίδια θέση αλλά τριγυρούσαν δεξιά κι αριστερά κάνοντας παιδιά και γεμίζοντας τον κόσμο δέντρα. Έτσι λοιπόν όπως παραμερίζαν για να περάσει η Ceiba φάνηκε να πλησιάζει ο άνεμος σφυρίζοντας ένα σκοπό, αφού δεν είχε τύποτε να κάνει. Για να διασκεδάσει ο άνεμος σκέφτηκε να σκαρώσει κάτι για να πειράξει τη Ceiba αλλά αυτή, θυμωμένη του είπε: *Κάτσε φρόνιμα! Δεν βλέπεις ότι κουβαλάω στο κεφάλι μου μια λιμνούλα κλαψιέρα και γκρινιαρά;* Ο άνεμος που μέχρι τότε δεν την είχε δει τη λιμνη που σπύλιζε τα σκουριά μαλλιά της Ceiba την κοίταξε προσεχτικά και σκέφτηκε να την ερωτευτεί. Έτσι λοιπόν ο άνεμος πέταξε ψηλά, στο κεφάλι της Ceiba και άρχισε να ψιθυρίζει λέξεις ερωτικές στο αυτί της λιμνούλας. Αυτή δεν έχασε χρόνο και του είπε: *Αν με γυρίσεις σε όλο τον κόσμο τότε θα έρθω μαζί σου!* Ο άνεμος, χωρίς να το σκεφτεί δεύτερη φορά, έφτιαξε ένα άλογο από σύννεφα και αγκαλιάζοντας τη λιμνούλα από τους γλουτούς την έβαλε πάνω του, παίρνοντας την τόσο γρήγορα από το κεφάλι της Μάνας Ceiba ώστε αυτή ούτε που το πρόσεξε.

Με πολύ ομορφιά περιπλανιότανε μαζί ο άνεμος και η λιμνούλα. Ο άνεμος δεν σταματούσε στιγμή να λέει ερωτόλογα στη λίμνη: Ότι ούτε όλο το νερό της δεν θα έφτανε για να χορτάσει τη δίψα του γι' αυτήν, ότι ήταν τόσο όμορφη που θα μπορούσε να πιγεί μέσα της. Και πολλά άλλα τέτοια της έλεγε ο άνεμος για να την πείσει να κάνουν έρωτα μέσα σε κάποιο από τα χρώματα της αυγής. Όλα όσα της έλεγε για την ομορφιά της ο άνεμος, τα πίστευε η λιμνούλα κι έτσι κάθε φορά που περνούσαν πάνω από κάποια άλλη λίμνη, η λιμνούλα προσπαθούσε να δει την αντανάκλαση της μορφής της κι έφτιαχνε τα βρεγμένα της μαλλιά και μισόκλεινε τα υγρά της μάτια και αντιδρούσε έκανε σχέδια με τα κύματα της πάνω στο σπογγώλο της πρόσωπο.

Όμως η λιμνούλα ήθελε μόνο να κάνει βόλτες στον άνεμο, καθόλου δεν ήθελε να κάνουν έρωτα κι έτσι ο άνεμος θύμωσε και με μια πνοή ανέβασε τη λιμνούλα πολύ ψηλά και χωρίς προειδοποίηση την άφησε στο κενό και φύσηξε γι' αλλού. Η λιμνούλα άρχισε να πέφτει κι επειδή πολύ ψηλά είχε ανεβεί, πολλή ώρα έφευγε και σίγουρα θα έπεφτε με μεγάλη δύναμη αν δεν ήταν εκείνα τα άστρα που την είδαν να πέφτει, έτρε-

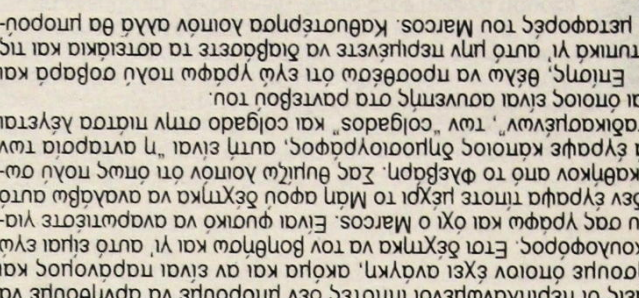

Το μέτρω πο έχε σχηματιστεί γύρω από τον Cardenas άρχισε να δέχεται τα πρώτα αμαρτήματα και οι δορυφόροι του να εγκατέλειψαν. Το ευρύ μέτωπο της αντίστασης άρχισε να μετατρέπεται σε πολιτικό κόμμα και ονομάστηκε PRD.² Κόμμα της Δημοκρατίας έλεγχανταν την έπαρξη του ακριβήχτου ποσέμου του Salinas ενάντια στον Cardenas και το PRD.

[illegible]

την ίδια της ηλικία, γιατί η κατάσταση της υγείας της είναι καλύτερη από τη Φίλι που έχει 30 χρόνια παραπάνω. Το κέντρο το κατείχε σταθερά το Φίλι που

[illegible]

«Το Tade, καθηγητή και ερευνητή στο Αυτόνομο Εθνικό Πανεπιστήμιο de La Lacandona, περιγράφει μεν την κατάσταση του οποίου επικρίνοντας ο comandante Marcos

[illegible]

Μάης του 1985. Ξημερώμα. Το φεγγάρι κοιτάζεται στον καθρέφτη της λίμνης κι αυτή, ζηλιάρα, του ζαρώνει το πρόσωπο με τα κύματά της. Βρισκόμαστε μέσα σε ένα καριάν, έχουμε διανύσει τη μισή απόσταση. Το σκάφος έχει σταθερότητα τόσο ακλόνητη όσο και η αποφασιστικότητα μου να διανύσουμε τη λίμνη. Ο γέρο Antonio με έχει προσκαλέσει να δοκιμάσουμε το καριάν του. Τις τελευταίες 28 νύχτες ο γέρο Antonio σκάλιζε με κοψιές από τσεκούρι και ματσέτα ένα μεγάλο κορμό κέδρου. Τώρα το σκάφος πλέει με τα επτά μέτρα του μήκους του.

Ο γέρο Antonio μου εξηγούσε ότι τα καγιάκ μπορούν να φτιαχτούν από κορμούς κέδρου, μαμονιού, δέντρων huanacastle ή bary και συγχρόνως μου έδειχνε τα διαφορετικά δέντρα. Αυτά όμως τις μέρες που πέρασαν. Τώρα είναι ξημερώματα και, όπως είναι το έθιμο, πλέουμε στη μικρή βάρκα από ξύλο κέδρου που ο γέρο Antonio βάρπτισε η Ανι κανοποίητη. “για να τιμήσουμε το φεγγάρι”, λέει ο γέρο Antonio που κρατάει ένα κοινό και λεπτό κομπί. Βρισκόμαστε ήδη στη μέση της λίμνης. Ο άνεμος ταραίζει τα νερά και το καγιάκ σκαμπανεβάζει. Ο γέρο Antonio αποφασίζει ότι πρέπει να περιμένουμε να κοπιάσει ο αέρας και αφήνει το σκάφος να παρασυρεται. “Ένα από αυτά τα κύματα θα μπορούσε να μας αναποδογυρίσει!” λέει και με τον καπνό του τσιγάρου του φτιάχνει κύκλους σαν αυτούς που ζωγραφίζουν τα κύματα στην επιφάνεια της λίμνης. Το φεγγάρι είναι γεμάτο και στο φως του ξεχωρίζουν όλα τα νησάκια που μοιάζουν σαν να έχουν πιτσιλίζει το πρόσωπο της λίμνης Miramare. Μέσα από μία σπείρα καπνού ο γέρο Antonio αργαίεται μια παλιά ιστορία. Όλη η προσοχή μου όμως είναι συγκεντρωμένη στην προοπτική του ναυάγιου που μου φαίνεται πια αναπόφευκτο κι αφού δεν έχω αποφασίσει ακόμα αν θα αισθάνομαι ναντία ή πανικό, δεν έχω μεγάλη διάθεση για ιστορίες. Τίποτε από αυτά δεν απασχολεί το γέρο Antonio που ξαπλωμένος στον πάτο του καγιάκ, χωρίς χρονοτριβή, αρχίζει να λέει τις πρώτες φράσεις με τις οποίες φτάνει στα αυτιά μου...

Λένε οι πιο γέροι ανάμεσα στους γέρους ότι το φεγγάρι γεννήθηκε εδώ, στη ζούγκλα Lacandona. Λένε ακόμα ότι κάποτε, πάει καιρός, οι θεοί είχαν αποκοιμηθεί κουρασμένοι επειδή πολύ έπαιζαν χωρίς τίποτα να κάνουν. Ο κόσμος έμεινε ήσυχος, σιωπηλός. Όμως ένας θνήσκος άρχισε να ακούγεται στο δάσος. Ήτανε μια λίμνη που την είχαν ξεχάσει χαμένη εδώ, μέσα στα βουνά. Όταν μοιράζανε τα πράγματα της Γης αυτή η λιμνούλα περίσσεψε κι αφού δεν ξέραν τι να την κάνουν την άφησαν έτσι όπως είχε παραπέσει στη μέση μερικιών κέδρων τόσο μεγάλων που κανείς δεν περνούσε ανάμεσά τους. Η λιμνούλα λοιπόν άρχισε να κλαίει από την πολλή μοναξιά και η Μάνα Ceiba, το σπιρίγιο του κόσμου, ένιωσε θλίψη στην καρδιά από το πολύ κλάμα της λιμνούλας.

- Τι σου συμβαίνει; ρώτησε η Ceiba τη λιμνούλα που από το πολύ κλάμα κόντευε να στεγνώσει.
- Δεν θέλω να είμαι μόνη, είπε η λιμνούλα.
- Μην κλαις, θα κάτσω εδώ, μαζί σου, είπε η Ceiba, το στήριγμα του κόσμου.
- Δεν θέλω να μείνω άλλο εδώ, είπε η λιμνούλα.
- Καλά λοιπόν, θα σε πάρω μαζί μου, είπε η Ceiba.
- Δεν θέλω να ζω χαμηλά, θέλω να βλέπω τον κόσμο από ψηλά, όπως εσύ, είπε η λιμνούλα.
- Εντάξει, θα σε βάλω πάνω στο κεφάλι μου, αλλά μόνο για λίγο γιατί ο άνεμος είναι κακός και μπορεί να σε ρίξει, είπε η

Α μεταμφιεσμένος ή γιατί αυτή η μικρή φιγούρα, ο μικροσκοπικό τύμενος σαν ντεντέκτιβ του '50, μόλις που ξεχωρίζει ανάμεσα στους άλλους. Ο Durito βαδίζει ανάμεσα σε φύλλα χαρτί που παρασέρνουν τεραστικών ή από κάποιο φύσημα αυτών των απρόβλεπτων ανέμων στην πρωτεύουσα. Κανείς δεν προσέχει το Durito για τον απλούστατο λόγο: την πόλη κανείς δεν προσέχει κανέναν.

“Αυτή η πόλη είναι άρρωστη”, μου γράφει ο Durito, “είναι άρρωστη το φόβο. Είναι ένα μεγάλο σύνολο από μοναξιάς. Είναι πολλή μοναξιά για κάθε έναν από τους κατοίκους της. Δεν είναι ένα άθροισμα, ένα δυναμικό: κάθε μοναξιά πολλαπλαάζεται με τον αριθμό που το μοναξιά καθενός μετατρέπεται σε μια από αυτές τις “αϊθουσες συναντήσεων” που συναντά κανείς στα πανηγύρια της επαρχίας. Κάθε μοναξιά είναι αντανάκλαση μια άλλη μοναξιά που σαν καθρέφτης, αναπαράγει τον

Ο Durito καταλαβαίνει ότι βρίσκεται σε ξένο πεδίο, η πόλη δεν είναι στην καρδιά του, μέσα στο αυγό, ο Durito ετοιμάζεται να φύγει και τελειώνει επιθεώρηση, σαν εκείνο το χάδι του εραστή που ξεριζώνει τη σημαίνει αποχωρισμό. Μερικές φορές οι διαβάτες χάνονται και απλώς λησιάζουν τα ουρλιαχτά των περιπολικών που κυνηγούν τους ξένους απ' αυτούς τους ξένους και έτσι κρύβεται στο στενό. Ο Durito ανέναντί του, μια βιτρίνα έχει τραβήξει την προσοχή του. Ο Durito στο μεγάλο κρύσταλλο και όλα όσα βρίσκονται πίσω του. Καθρέφτης και όλα τα μεγέθη, φιγούρες από ποροελάνη, από γυαλί, από κρύσταλλο. Ο Durito αποφασίζει να αποχαρηθεί αυτήν την πόλη που όμοια κάποιος δεν την εγκαταλείπει, χαρίζοντας κάτι. Ένα δώρο. Είναι ένα δαίσιό από τη ζούγκλα Lacandonia στο κέντρο της Πόλης του Μεξικού με ένα δώρο. Κάνει με επιδεξιότητα μια μαγική χειρονομία με τα πρώτα στήθων όπως οι φλόγες των κεριών όταν τους φιλάει τα μάτια. Άλλη μια χειρονομία και μια λάμψη, σαν αντανάκλαση, φωτίζει έντονα τη βιτρίνα. Μια μπαλαρίνα με απαλό ιώδες φόρεμα στέκεται μπροστά με τα χέρια πλεγμένα ψηλά και τις μύτες των ποδιών της ακουμπάει. Ο Durito προπαθει να μιμηθεί τη στάση αλλά σύντομα μηδενίζει τα πόδια που έχει. Μια ακόμη μαγική χειρονομία και εμφανίζεται ένα πακέτο τσιγάρων. Ο Durito παίρνει θέση μπροστά στο πιάνο και παίζει κάνοντας μια κίνηση σαν αυτές τις ασκήσεις των δαχτύλων που έκανε στις ταινίες. Ο Durito ψιθυρίζει ένα άγνωστο σκοπό, κρατάει από τα πόδια του, κλείνει τα μάτια και αρχίζει να λικνίζεται. Ακούγοντας. Ο Durito παίζει πιάνο με τέσσερα χέρια. Από την άλλη πλευρά της μπαλαρίνα κάνει μια στροφή και υψώνει τον αριστερό μηρό. Ο Durito πιάνο και παίζει με μανία. Η μπαλαρίνα εκτελεί τις πιο εξαιρετικές χορευτικές φυλακή του μουσικού κουτιού. Η πόλη χάνεται. Δεν υπάρχει Durito στο πιάνο και η μπαλαρίνα στο μουσικό κουτί. Παίζει ο Durito χορεύει η μπαλαρίνα. Η πόλη είναι αφώνη, τα μάγουλά της κοκκινίζουν όπως κάποιου που δεχεται ένα απρόσμενο δώρο, μια ευχάριστη έκπληξη, μια καλή είδηση.

Ο Δουρίτο της εώσετο το καλύτερο ωύρο που μπορούσε: έναν
 υποχαριετισμό που δεν πληγώνει, που δίνει ζωή, που εξαγνίζει.
 Η εικόνα κρατάει μερικές στιγμές ακόμα, οι τελευταίες νότες
 βγίνουν καθώς αρχίζουν να εμφανίζονται ξανά οι πόλεις που
 ποικιλίζουν αυτήν την Πόλη. Η μπαλαρίνα επιστρέφει στην
 βολή ακινησία της. Ο Δουρίτο σκάνει το γιακά της καρπα-
 τώντας του και κάνει μια απαλή υπόκληση προς τη βιτρίνα.
 "Είσαι πάντα στην άλλη μεριά του κρύσταλλου;" ρωτάει

Σχετικά με τα νέα σχέδια στο χώρο της παιδείας

ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) καθώς και η σχεδόν καθολική υιοθέτησή τους από το Υπουργείο Παιδείας δείχνουν πως μέσα στο καλοκαίρι θα υπάρξουν εξελίξεις στον τομέα της παιδείας. Η περίοδος του καλοκαιριού δεν αποτελεί μια τυχαίως επιλεγμένη περίοδο, αλλά ένα χρονικό διάστημα, κατά το οποίο η παύση λειτουργίας κοινωνικών χώρων, όπως είναι τα πανεπιστήμια και τα σχολεία, καθιστούν αδύνατες τις οργανωμένες και μαζικές αντιδράσεις απέναντι στη λήψη και θεσμοθέτηση νέων μέτρων και αλλαγών.

Οι προτάσεις του ΟΟΣΑ είναι δέκα. Η πρώτη από αυτές τις προτάσεις, έχει να κάνει με τη διεύρυνση των εξεταζόμενων μαθημάτων, όσον αφορά τις εξετάσεις εισαγωγής στα ΑΕΙ. Αυτό σημαίνει πως οι υποψήφιοι θα υποχρεώνονται να εξετάζονται σε 5 ή 6 μαθήματα και, στη συνέχεια, σε μαθήματα που επιθυμεί το ΑΕΙ στο οποίο κάθε υποψήφιος επιθυμεί να περάσει. Κάτι τέτοιο οδηγεί σε περαιτέρω εντατικοποίηση του διαβάσματος για τους μαθητές και σε ακόμα μεγαλύτερο πλουτισμό της λεγόμενης "παραπαιδείας", εφόσον κάθε υποψήφιος δε θα μπορεί να καλύψει την ύλη των ειδικά επιλεγμένων από κάθε ΑΕΙ μαθημάτων παρά μόνο με τη "βοήθεια" ενός φροντιστηρίου. Εκτός αυτών, η εξέταση των υποψηφίων σε ένα επιπλέον μάθημα, επιλεγμένο από ένα ΑΕΙ, υποδηλώνει και την προσπάθεια του συγκεκριμένου ΑΕΙ να αποκτήσει φοιτητές που

να είναι, πριν ακόμα μπουν στη συγκεκριμένη σχολή, γνώστες κάποιων γενικών τουλάχιστον πραγμάτων που σχετίζονται με το αντικείμενο του συγκεκριμένου ΑΕΙ. Δεν είναι, λοιπόν, ότι νοιάζονται τα πανεπιστήμια για ανθρώπους με περισσότερη μόρφωση, αλλά για φοιτητές με προαποκτηθείσα γνώση, τέτοια ώστε να διευκολύνουν τις λειτουργίες ενός πανεπιστημίου - μονάδας παραγωγής γρήγορων τελειοφορών. Η αντιστροφή, επομένως, επιλογή των μελλοντικών φοιτητών δεν έχει να κάνει παρά με την επιθυμία των άμεσα λειτουργικών αναγκών του συστήματος παραγωγής.

Οι νέες προτάσεις του ΟΟΣΑ προωθούν και τη νομική περιχαράκωση της λεγόμενης "δωρεάν παιδείας". Μιας "δωρεάν Παιδείας" που περιχαράκωνεται από τη στιγμή που καθιερώθηκε, με την πληρωμή συγγραμμάτων από τους φοιτητές και τους σπουδαστές, με τα έξοδα των γονέων για τα σχολικά είδη των παιδιών τους, με τα 180 περίπου ιδιωτικά πανεπιστήμια και τις δεκάδες ιδιωτικών σχολείων που λειτουργούν σήμερα στην Ελλάδα. Μιας "δωρεάν παιδείας" που καθιερώθηκε από τον γέρο αντι-κομμουνιστή Γεώργιο Παπανδρέου κι επιχειρείται να αρθεί νομικά από τον γιο του Ανδρέα και τον εγγονό του Γιωργάκη, στα πλαίσια της "σοσιαλιστικής" πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Η "δωρεάν Παιδεία" αποτελεί ένα κομμάτι του μύθου "κράτος πρόνοιας", ενός μύθου που τον ακριβοπληρώνουμε, όπως άλλωστε και τόσους άλλους καθημερινά με τον ιδρώτα και το αίμα μας ως

"πελάτες" μιας κρατικής ληστρικής φορολογίας και πιθανώς ανά πάσα στιγμή, στόχο μιας κρατικής κατασταλτικής μηχανής.

Η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, ισότιμων με τα κρατικά, δεν είναι τίποτα άλλο από την προσφορά άλλης μιας πλήρως νομιμοποιημένης δυνατότητας περισσότερου πλουτισμού ή περισσότερης εκπαίδευσης των πλουσίων, θέτοντας έναν ακόμη τσιγκο φραγμό στο χώρο της Παιδείας.

Ένας άλλος "πόνος" του ΟΟΣΑ και του Υπουργείου Παιδείας είναι η "απολλαγή" των πανεπιστημίων από τους "αιώνιους φοιτητές". Για την επιδίωξη ενός τέτοιου σκοπού, οι "αρμόδιοι" σκέφτονται ακόμα και την επιβολή της πληρωμής διδασκτρών στους δευτεροετείς φοιτητές, των οποίων οι αποδόσεις θα κρίνονται ως ανεπτυγμένες. Γιατί, όμως, θέλουν να απαλλαχθούν από τους "αιώνιους φοιτητές". Γιατί, απλούστατα, επιθυμούν να μετατρέψουν κάθε σχολή σε ένα εργοστάσιο ταχύτατης παραγωγής τελειοφορών, έτοιμων για την μετέπειτα ένταξη τους στη σφαίρα της οικονομίας. Έφτασε μάλιστα στο σημείο ο ΟΟΣΑ να λέει: "κατανοούμε ότι το δικαίωμα στη δωρεάν παιδεία είναι κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα, αλλά καθώς φαίνεται, αυτό δεν συμπεριλαμβάνει το δικαίωμα για δωρεάν σίτιση, διαμονή και βιβλία που συνολικά τονίζουν τη δημιουργία ενός "οικτροφείου" φοιτητών που τους καθιστά μαλθακούς ως προς την απόκτηση μιας καλής εκπαίδευσης". Είναι σαφές λοιπόν πως οι κρατούντες ονειρεύονται ένα πα-

νεπιστήμιο δίχως παροχή σίτισης και βιβλίων, με ακόμα μεγαλύτερη εντατικοποίηση σπουδών και πλήρη αποκλεισμό αυτών που δεν θα ακολουθούν αυτούς του ρυθμούς. Κι εμείς, εξάλλου αναρωτιόμαστε: τα λίγα σκατά που μας δίνουν και τρώμε στα φοιτητικά εστιατόρια, τα αβλία δωμάτια που "παραχωρούν" για διαμονή σε κάποιους επαρχιώτες φοιτητές-σπουδαστές και κάποιες κλωστομενώσεις ή βιβλία που μας δίνουν είναι δυνατόν να μας κάνουν περισσότερο μαλθακούς από αυτούς που ποτέ τους δεν διανοήθηκαν να κάνουν ένα μεροκάματο, που τρώνε με χρυσά κουτάλια και χρυσές μασέλες;

Αλλά σημεία που τονίζονται από τον ΟΟΣΑ είναι η αύξηση του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όσον αφορά την αποκέντρωση των πόρων και της εκπαιδευτικής εξουσίας, η κατάργηση της επετηρίδας των καθηγητών-δασκάλων, η αξιολόγηση καθηγητών και μαθητών, καθώς και η επιβολή επιπρόσθετων κατά τόπους φόρων, εφόσον μια επιβολή διδασκτρών κατανοεί (ο ΟΟΣΑ) ότι "θα μπορούσε να συναντήσει σθεναρή αντίσταση". Η αύξηση του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχει να κάνει πιθανότατα, με την επιχείρηση αναβάθμισης του συνολικού ρόλου της στα πλαίσια του σύγχρονου εξοχιστικού πλέγματος (βλέπε Β' βαθμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης). Πρόκειται, δηλαδή, για την ανάθεση αρμοδιοτήτων δευτερεύουσας ή και ακόμα μικρότερης για το κράτος σημασίας σε κατώτερα κλιμάκια της εξοχιστικής πυραμίδας (δημοτικοί

φορείς) που σκοπό έχουν τη δημιουργία ενός περισσότερου ευελικτού κρατικού μηχανισμού, απαλλαγμένου από ένα κομμάτι του βάρους της γραφειοκρατίας και τη διάχυση της κρατικής μηχανής περιφερειακά μέσα από την περαιτέρω ενεργοποίηση των κατώτερων κλιμάκων που προαναφέραμε. Η κατάργηση της επετηρίδας είναι και η μόνη πρόταση του ΟΟΣΑ, με την οποία διαφωνεί το Υπουργείο Παιδείας, γνωρίζοντας πολύ καλά την δημιουργία ανεξέλεγκτων κραδασμών στο χώρο των εκπαιδευτικών σε περίπτωση υιοθέτησης μιας τέτοιας πρότασης. Η λεγόμενη, τώρα "αξιολόγηση των καθηγητών και μαθητών" δεν είναι παρά στάχτη στα μάτια: δεν θα γίνει ποτέ και αν γίνει, θα γίνει για τη λαϊκή τέρψη. Για την αξιολόγηση των μαθητών, είμαστε έτοιμοι να ακούσουμε την πρόταση του Κοντογιαννόπουλου για Bonus System ανανεωμένη. Όσον αφορά τις αλλαγές σε προγράμματα και βιβλία του λυκείου, δεν είναι παρά αλλαγές άνευ ουσίας, ώστε να φαίνεται ο υποτιθέμενος εκσυγχρονισμός της Παιδείας.

Το γεγονός της αντίθεσης μας απέναντι στις προτάσεις του ΟΟΣΑ και στα επικείμενα σχέδια του Υπουργείου Παιδείας περί ιδιωτικών πανεπιστημίων, κλπ. δεν πηγάει από το ότι θέλουμε να υπερασπιστούμε το σημερινό σύστημα εκπαίδευσης, ούτε από το ότι αγωνιούμε μήπως κάτι τέτοιο οδηγήσει στις ανησυχίες τύπου Μαρκάτου περί "διάχυσης της ξένης κουλτούρας που οργανωμένα γίνεται μέσα από τα κάθε μορφής σχολεία και ανοίγει την πόρτα για την εξάρτηση και τη διακύβευση της εθνικής μας ιδιαιτερότητας" (βλ. "Βήμα" 11/6/95). Το ζήτημα είναι πως μας δίνουν να τρώμε ένα κρύο και άνοστο φαί και καλό είναι να μην το πληρώνουμε, έως ότου πάρουμε εμείς οι ίδιοι την κουζίνα στα χέρια μας. Δεν θα μπορούσε να μας ικανοποιεί μια παιδεία επιλεκτική, ανελεύθερη, εμπορευματική, ανταγωνιστική, προορισμένη για την κατασκευή "ειδικών", τεχνοκρατών, "στελεχών" ή και δήθεν "ανθρωπιστών" επιστημόνων, όπως δεν θα μπορούσε να μας ικανοποιεί και μια παιδεία που όλα αυτά τα χαρακτηριστικά θα έπαιρναν συνεχώς μεγαλύτερες διαστάσεις με αποτέλεσμα να λειτουργούν όλο και περισσότερο ασφυκτικά.

Δεν είναι ότι πρέπει να προβαίνουμε σε αριστερό τύπου κορώνες του στυλ "η δωρεάν παιδεία είναι το αναφαίρετο δικαίωμα του ανθρώπου κλπ". Για μας, η Παιδεία δεν είναι ούτε εμπόρευμα, ούτε όμως και "παροχή", όπως αρκετοί θέλουν να τη βλέπουν. Μέσα από την κοινωνική εμπειρία, τη δράση, τη συλλογική ενεργοποίηση και απόφαση, την αυτοδιαχείριση του χρόνου και του χώρου, την έμπρακτη αντίθεση προς κάθε είδους εξουσίες που μας ασκούνται, την αλληλεγγύη προς κάθε καταπιεζόμενο και αγωνιζόμενο, με τέτοιους τρόπους θεωρούμε ότι αποκτάται η Παιδεία.

Ευελπιστούμε πως οι φοιτητικοί-σπουδαστικοί χώροι δεν θα επιτρέψουν την υλοποίηση των σχεδίων του Υπουργείου Παιδείας και του ΟΟΣΑ, τα οποία εντάσσονται στο ευρύτερο δυτικοευρωπαϊκό σχεδιασμό.

Ευελπιστούμε πως η Κίνηση Αναρχικών - Αντιεξουσιαστών από Πανεπιστήμια και Σχολές θα παρέμβει ουσιαστικά στους φοιτητικούς-σπουδαστικούς χώρους με το λόγο και την πράξη της, κάνοντας τις ιδέες της ελευθεριακής παιδείας καθημερινή αναζήτηση.

"Υπάρχουν σχολεία, αβλία είναι αλήθεια, αλλά δεν θα θέλαμε να μείνουν τα παιδιά μας χωρίς να μάθουν ανάγνωση και γραφή, περιμένοντας μέχρι να μπορέσουμε να οργανώσουμε πρότυπα σχολεία για όλους" (Ερ. Μαλατέστα "Στο δρόμο για την Αναρχία")

**ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑ-
ΣΤΩΝ ΑΠΟ
ΠΑΝΕΠΙ-
ΣΤΗΜΙΑ ΚΑΙ
ΣΧΟΛΕΣ**

Στα γήπεδα η Ελλάδα α(υ)ναστενάζει

ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΕ, δυστυχώς, και η αρχή που θέλει το ιδεώδες του αθλητισμού να ενώνει τους λαούς, να λειτουργεί ουσιολογικά και να παραμερίζει τις όποιες διαφορές. Το αθλητικό πνεύμα θα έπρεπε να είναι πέρα και έξω από την πολιτική και όποια άλλη σκοπιμότητα" (Ελευθεροτυπία, στη στήλη "η γνώμη μας").

Πίσω απ' αυτά τα παραμύθια κρύβεται όλη η αλήθεια για το ρόλο του "αθλητισμού" και του θεάματος που έχει στηριχτεί πάνω του. Ο σκοπός ήταν και είναι πάντα ο ίδιος: η μαζική νάρκωση μιας κοινωνίας, που το μόνο πάθος που της επιτρέπεται, είναι αυτό που εκδηλώνεται στα γήπεδα ή μπροστά στις οθόνες για μια θεολογικού τύπου ταύτιση με την ομάδα, είτε αυτή είναι εθνική είτε Ολυμπιακή, Παναθηναϊκός κλπ. Ελα όμως που αυτό το πάθος σαν μέσο νάρκωσης ξεφεύγει καμιά φορά από τον έλεγχο των δημιουργών του. Που τρέχουν μετά σαν τρελλοί να αποκαταστήσουν την χαμένη τάξη, υμνώντας το αθλητικό ιδεώδες και την ευγενή άμιλλα και καταδικάζοντας τα αποτελέσματα του φανατισμού που οι ίδιοι δημιούργησαν. Ιδιαίτερα όταν αυτός ο φανατισμός έρχεται να ανατρέψει έναν άλλο μύθο αυτόν της "πατροπαράδοτης φιλίας ελλήνων και σέρβων", βασισμένο στην ορθοδοξία (δηλαδή τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα της ελληνικής άρχουσας τάξης.)

Για τους δημοσιογράφους και τους στάρ του μπάσκετ είναι ανεξήγητο πώς ΟΛΟ το κοινό του τελικού γιουχαίρει τους "αδερφούς" σέρβους. Ο επιφύλακτος του κοινού που δεν του άρεσε το έργο - ή μάλλον το αποτέλεσμα - τους πανικοβάλλει. Μέσα σε λίγες ώρες το θέατρο του ευρωμπάσκετ και της ελλαδόρας με την εθνική της θα γίνει τραγωδία αφού απειλούνται βασικοί λόγοι ύπαρξής του. Μέχρι και οι Παοκτζήδες βγάζουν ανακοινώσεις με τις οποίες επιτίθενται στον αθηνοκεντρισμό τασσόμενοι στο πλευρό των σέρβων. Ο εμφύλιος πόλεμος προ των πυλών!

Τίποτα δεν έχει αλλάξει...

Όλη αυτή η κατάσταση δεν είναι όμως και τίποτα το καινούριο. Κάποτε ήταν το ποδόσφαιρο που μονοπω-

λούσε το ενδιαφέρον των "φιλάθλων", και τις συζητήσεις στα καφενεία. Τότε η τηλεόραση ακόμα δεν υπήρχε, οι γυναίκες καθόνταν στο σπίτι και μαγειρεύαν και το θέαμα δεν είχε φτάσει σε τέτοιο βαθμό ισχύος. Οι πανηγυρισμοί για την παρουσία του Παναθηναϊκού στον τελικό του πρωταθλητριών στο ποδόσφαιρο και της Αεκάρας στον τελικό του κυπελλούχων στο μπάσκετ καλύπτονταν στις φωνές των αντιφρονούντων της χούντας. Οι ταξικές αντιθέσεις ξεχνιούνται μπροστά στην βασική αντίθεση γαύρων, βάζελων και τουρκων. Η καταπιεσμένη συλλογική λίμπιντο βρίσκεται διέξοδο με τα λεκτικά γαμήσια απέναντι στον οποιοδήποτε οπαδό-εχθρό. Τα πισίρια στα σχολεία ευελπιστούν να ξεφύγουν από την μίζερια, μαθαίνοντας να κλωτσάνε όσο πιο καλά γίνεται το τόπι και οι αλάνες στις φτωχογειονιές αποτελούν το εφελτήριο της κοινωνικής ανόδου, το γλυκόπιστο ναρκωτικό για να ξεχαστεί η καθημερινή μίζερια.

Με τον καιρό όμως το ποδόσφαιρο χάνει την λειτουργικότητα του σαν μέσο καθύποταξης στις νέες συνθήκες. Οι μόνιμες αποτυχίες της κάθε ομάδας -εθνικής ή όχι- που περνούσε τα σύνορα δεν επιτρέπουν στην αποτελεσματική εθνικιστική συσπείρωση γύρω απ' αυτές, αφού ο μύθος χρειάζεται την επιτυχία για να συνεχίσει να ελέγχει τη συνείδηση. Άσε που η επιδιωκόμενη εθνική ενότητα απειλείται σοβαρά από τον τοπικισμό και την διαίρεση βόρειων και νότιων ομάδων.

Η έλλειψη θεαματικότητας και η μη απεύθυνση στις γυναίκες που μπαίνουν μαζικά στην καταναλωτική λειτουργία καταλυτικά στην πτώση του ποδοσφαίρου στο χρηματιστήριο αξιών της καταναλωτικής αγοράς του θεάματος. Η ίδια η οικονομία του ποδοσφαίρου γνωρίζει πτώση με τα εισιτήρια στα γήπεδα να μειώνονται συνεχώς, παρά τις μαζικές επενδύσεις Κοσκωτάδων, Βαρδινογιάννηδων κλπ.

Συνολικά το ποδόσφαιρο δεν μπορεί να κυριαρχήσει στη λαϊκή δυσάρεσκειά Αντίθετα τα επεισόδια στα γήπεδα θα αμαυρώνουν κάθε τόσο το "αθλητικό ιδεώδες", αλλά και το κύρος της αστυνομίας. Περισσότερο όμως απειλούν την αστυνομία της σκέψης και την σιγή νεκρο-

Ο Π Ο Ι - ΟΥΔΗΠΟΤΕ ΜΑΖΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ. Οποιοδήποτε χώρο όπου η δυσάρεσκειά για τις συνθήκες ζωής μπορεί να αναδυθεί και να εκδηλωθεί απέναντι στους κρατικούς μηχανισμούς καταστολής.

Τίποτα δεν είναι όπως παλιά...

Το κεφάλαιο όμως θα ανακαλύψει νέα φλέβα χρυσού, καινούριο εμπόρευμα προς πώληση, και το κράτος ένα καινούριο αστραφτερό θέαμα για να ξεχαστεί η έλλειψη του άρτου των προλετάρων. Από τα πόδια του Δομάζου και του Παπαιωάννου στα χέρια του Γιαννάκη και του Φασούλα. Το μπάσκετ είναι πια αυτό που καταφέρνει να γοητεύσει και να σκλαβώσει ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ-ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ ΑΛΛΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ επιτυγχάνοντας κάτι πολύ σημαντικό. Το κλείσιμο των ανθρώπων στα σπίτια τους γύρω από τις τηλεοράσεις που είναι η πιο αποτελεσματική καταστολή, ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να αποφευχθεί κάθε πράξη και διαδικασία απελευθέρωσης, κάθε συζήτηση, κάθε επικοινωνία.

Οι επιτυχίες της εθνικής ομάδας συσπειρώνουν σε μια εθνικιστική υ-

στερία όλο τον κόσμο. Η τηλεόραση βάζει το μπάσκετ σε κάθε σπίτι και η θεαματικότητα του είναι αρκετά έντονη για να καρφώσει στις καρέκλες τον όλο τον κόσμο. Το κεφάλαιο μπαίνει με τα μούτρα στην καινούρια αγορά αγοράζοντας ομάδες, σπονσορόντας παιχνίδια επενδύοντας στα πιο ακριβά χέρια στον κόσμο. Η ελλαδίτσα η πιο φτωχή χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοντράρει στο χρηματιστήριο του μπάσκετ ομάδες του NBA και φτάνει να κυριαρχεί στην Ευρώπη. Στις μπασκέτες τα πισίρια - αλλά και κάτι μαντράχαιοι... - αντιγράφουν τις κινήσεις των άσων του NBA και του ελληνικού πρωταθλήματος. ευελπιστώντας να γίνουν κάποτε σαν κι αυτούς (και να κερδίζουν βέβαια και τα ανάλογα ποσά.) Για όσους δεν μπορούν αρκεί η ταύτιση με την ομάδα για να ξεχαστεί η μίζερη καθημερινότητα. Κάποτε ο σινεμάς και ο πασατέμπος τώρα ο Θρυλέων και ο Παύλο-Θεό-πάρε-την-ΠΑΕ.

Και ακόμα είναι η αρχή. Σε 2 χρόνια θα έχει δημιουργηθεί ένα πανευρωπαϊκό NBA με τις καλύτερες ομάδες να παίζουν σε ένα άνευ προηγουμένου συγκεντρωμένο θέαμα, ανάλογου του ορίτζιναλ NBA (όπως Αμερική) Έχει να γίνει το έλα-να-δείς. Στην κοινωνία του Όργουελ οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να κλείσουν την τηλεόραση, στην δικιά μας δεν θα θέλουν... Οι δρόμοι θα είναι άδεια, οι πλατείες αν και γεμάτες από κόσμο νεκρές, αφού το μόνο που θα κινείται είναι τα χιλιάρικα βλέμματα συγκεντρωμένα σε μια οθόνη όπου κινούνται 10 πρόσωπα, 10 ηθοποιοί άριστα εκπαιδευμένοι για να κρατήσουν το κοινό δέσμιο του θεάματος που παράγουν.

Μπροστά σε τέτοιες συνθήκες οι εθνικισμοί θα φαντάζουν ντεμοντέ και οι χουλιγκανισμοί θα καταστέλλονται πριν καν εκδηλωθούν απαλάσσοντας από τον κόπο τους δημοσιογράφους να το καταγγείλουν. Όσο η κοινωνία ολοκληρωτικοποιείται, όσο το θέαμα αποκτά όλο και πιο συγκεντρωτικά χαρακτηριστικά οποιαδήποτε απόκλιση από το καθορισμένο σχέδιο, ακόμα και αντιδραστική, γίνεται επικίνδυνη. Η ενότητα της κυριαρχίας ή θα είναι απόλυτη ή δεν θα υπάρξει. Εξω όμως απ' αυτή, υπάρχουν παιχνίδια που μπορούμε εμείς οι ίδιοι να παίξουμε....

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ 16, 17, 18 ΙΟΥΝΗ 1995

3η Διεθνής Συνάντηση Αλληλεγγύης στην CHIASPAS

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ με τα οποία ασχολήθηκε η τρίτη διεθνής συνάντηση των επιτροπών αλληλεγγύης στους Ζαπατίστας ήταν και η τελευταία ανακοίνωση του EZLN με την οποία οι εξεγερμένοι απευθύνουν ένα πλαίσιο με 5 ερωτήσεις προς τη μεξικάνικη κοινωνία, τις επιτροπές αλληλεγγύης και όλους όσους στηρίζουν τον αγώνα τους.

Όπως εξηγούν οι ίδιοι, οι απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα θα τους βοηθήσουν στη χάραξη της από δω και πέρα πορείας τους με δεδομένη την τρίτη άρνηση τους στις προτάσεις της κυβέρνησης καθώς και τη διακοπή του διαλόγου στο San Andres το περασμένο Μάη.

Στο Μεξικό αυτήν την περίοδο επικρατεί αυτό που ονομάζουμε πόλεμος "χαμηλής έντασης". Οι μεξικάνικες αρχές με διάφορους τρόπους εντείνουν και συστηματοποιούν καθημερινά την παραβίαση και των πιο στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τρομοκρατώντας τον

πληθυσμό όχι μόνο της Chiapas αλλά και των υπόλοιπων πολιτειών της χώρας.

Δεκάδες κοινότητες στη ζούγκλα Lacandonna έχουν καταστραφεί ολοκληρωτικά από τον ομοσπονδιακό στρατό και οι κάτοικοί τους έχουν καταφύγει στα βουνά όπου καθημερινά πεθαίνουν λόγω έλλειψης ιατρικής περίθαλψης, στοιχειωδών συνθηκών υγιεινής αλλά και τροφίμων.

Στην προσπάθειά τους να εξαφανίσουν κάθε αίσθημα συμπάθειας και υποστήριξης του λαού της περιοχής προς τους Ζαπατίστας, οι ομοσπονδιακοί στρατιώτες, οι αστυνομικοί και οι "λευκές φρουρές" των μεγαλοτσιφλικιών πραγματοποιούν ομαδικές εκτελέσεις, απαγωγές, ανακρίσεις και βασανισμούς, καταστρέφουν σπίτια και καλλιέργειες.

Μέσα σε όλα αυτά δεν πρέπει να ξεχνάμε και τους δεκάδες φυλακισμένους που κατηγορούνται σαν μέλη του EZLN και είχαν συλληφθεί το φλεβάρη του '95 μετά από εφόδους της αστυνομίας σε σπίτια στην πρωτεύουσα καθώς και τα

2000 εντάλματα σύλληψης που έχουν εκδοθεί για πολίτες σε όλη τη χώρα που κατηγορούνται για αντικαθεστωτική δράση.

Συνεχίζεται επίσης το έγκλημα σε βάρος της ζωής της Ramona (μέλος της Παράνομης Επαναστατικής Επιτροπής Ινδιάνων - Γενική Διοίκηση του EZLN) στην οποία το μεξικάνικο κράτος δεν παρέχει τις κατάλληλες εγγυήσεις για να μπορέσει να εγκαταλείψει τη ζούγκλα και να εισαχθεί σε νοσοκομείο μια και ο καρκίνος από τον οποίο πάσχει βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο.

Στη συνάντηση της Βαρκελώνης αποφασίστηκε το κείμενο με τα πέντε ερωτήματα που θέτουν οι Ζαπατίστας να φτάσει σε όσο το δυνατό περισσότερα άτομα και οργανώσεις της Ευρώπης, ανάλογα με τα μέσα τις δυνατότητες και τις επιλογές των επιτροπών αλληλεγγύης σε κάθε χώρα. Οι απαντήσεις στα ερωτήματα θα συγκεντρωθούν σε κάθε χώρα και μέσω Βαρκελώνης θα φτάσουν στην Chiapas στις αρχές Αυγούστου.

Διευκρινίζουμε ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει σταθερή επιτροπή αλ-

ληλεγγύης. Υπάρχει μια πρωτοβουλιακή δραστηριοποίηση κάποιων ατόμων που σε συνεργασία με άλλους συντρόφους έχουν πραγματοποιήσει μια σειρά από εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις, έχουν εκδώσει πληροφοριακό υλικό και προσπαθούν να βρίσκονται σε άμεση επαφή με τις εξελίξεις στο Μεξικό και τις αντίστοιχες κινητοποιήσεις στις άλλες χώρες, πάντα στο βαθμό που επιτρέπουν τα περιορισμένα μέσα και η συμμετοχή και σε άλλα εγχειρήματα. Αν και έχουμε μια αρκετά σαφή θέση για τα γεγονότα στο Μεξικό, αφού δεν αποτελούμε μια συγκροτημένη ομάδα δε θα τοποθετηθούμε σε κάλεσμά του EZLN, απλά θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε γνωστό απευθυνόμενοι στις συλλογικότητες και τα άτομα που έχουν κατά καιρούς εκφράσει το ενδιαφέρον ή την υποστήριξη τους στην εξέγερση των Ζαπατίστας.

Όσον αφορά τους αναγνώστες της εφημερίδας "Αλφα" πιστεύουμε ότι πρέπει να απαντήσουν στις ερωτήσεις των Ζαπατίστας και μονολογικά, αφού το ζητάει ο ίδιος, αλλά θεωρούμε εξίσου σημαντικό οι απαντήσεις να συνοδεύονται και με το σκεπτικό κάτω από το οποίο παρήκταν.

Θα πρέπει επίσης κατά τη γνώμη μας να τοποθετηθούν πολιτικά και οι οργανωμένες ομάδες του χώρου.

Με τα ερωτήματα, που απευθύνει ο EZLN στη μεξικάνικη κοινωνία και τις επιτροπές συμπαράστασης παγκόσμια, η διεθνής αλληλεγγύη στον αγώνα των εξεγερμένων τσιαπανέκων παίρνει τη διάσταση, που της αξίζει. Πέρα από το περιεχόμενο των ερωτήσεων και την απεύθυνσή που έχουν, πέρα από τα ζητήματά που θα προκύψουν, αφού είναι μια τέτοια πρακτική - που σε τέτοια διάσταση - περνάει για πρώτη φορά από το φίλτρο της πραγματικότητας, το κείμενο λέει ένα συγκεκριμένο πράγμα. Ότι η εξέγερση που ξεκίνησε τη 1 γενάρη 94 δεν είναι υπόθεση μόνο του EZLN. Ότι ο αγώνας τους είναι αγώνας μας, ότι η ιστορία του δεν είναι παρά μια παράγραφος στην ιστορία της παγκόσμιας απελευθέρωσης των υποτελών, ότι τα λάθη τους χρειάζονται και τη δική μας κριτική. Τα πέντε ερωτήματα μας καλούν να αναγνωρίσουμε τους εαυ-

τούς μας στη μεξικάνικη εξέγερση και να αναλάβουμε τις ευθύνες που μας αντιστοιχούν συνκαθορίζοντας, απορρίπτοντας ή στηρίζοντας την εξέλιξη της από δω και πέρα.

Η ιστορία των αγώνων που τα όρια και οι προοπτικές τους καθορίζονται από τις συνοριακές γραμμές έχει κλείσει οριστικά πλέον, μαζί με τα "εθνικοαπελευθερωτικά οράματα" και τις ψευδαισθήσεις της "εθνικής κυριαρχίας". Απέναντι σε έναν αντίπαλο που παγκοσμιοποιεί τις συμμαχίες του και καθορίζει την πολιτική του για όλο τον πλανήτη συνολικά, η απάντησή μας δεν μπορεί παρά να είναι στις ίδιες διαστάσεις. Οργανωνόμενοι παγκόσμια, δίνοντας αγώνες με βασικό παρονομαστή ότι η νίκη τους ή θα αφορά όλους τους ταξικούς συμμάχους μας σε κάθε γωνία του κόσμου ή δεν θα 'ναι τίποτα, θα αποκτήσουμε την ευχέρεια να δώσουμε τέρμα στην προϊστορία που μας καθλώνει ο καπιταλισμός.

Οι εξεγερμένες οργανώσεις στην Chiapas δεν είναι παρά κάποιες από τις οργανώσεις της αυριανής και τελευταίας διεθνούς των επαναστατών. Τα ερωτήματα που μας απευθύνουν, δεν είναι παρά κάποιες απαντήσεις να ανιχνευθούν οι διαδικασίες που αυτή η διεθνής θα ακολουθήσει.

Υ.Γ.: Όποιος θέλει να έχει πρόσβαση στο υπόλοιπο υλικό που έχουμε συγκεντρώσει ή έχει κάτι να προτείνει ή θέλει να συνεργαστεί στην κατεύθυνση μιας πιο συγκροτημένης επιτροπής αλληλεγγύης μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας στην εξής διεύθυνση: **Τ.Θ. 50042, Τ.Κ. 54013 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ**

Στην ίδια διεύθυνση καθώς και στο FAX με νούμερο **031/207093** περιμένουμε μέχρι το τέλος Ιουλίου 1995 το αργότερο τις απαντήσεις στα ερωτήματα που θέτει ο EZLN στην ανακοίνωση που ακολουθεί.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΙΝΔΙΑΝΩΝ - ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ EZLN, ΜΕΞΙΚΟ, ΙΟΥΝΗΣ ΤΟΥ 1995

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ σε όλους, νόμιμους και παράνομους, ένοπλους και ειρηνικούς, πολίτες και μαχητές, σε όλους όσους αγωνίζονται, με όλα τα μέσα, σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τόπους για τη δημοκρατία, την ελευθερία και τη δικαιοσύνη στον κόσμο.

Για μας, για τους Ζαπατίστας, η φωνή της κοινωνίας των πολιτών είναι σημαντική. Η φωνή σας έχει δύναμη και αξία για τους Ζαπατίστας. Για να προχωρήσουμε θέλουμε να ακούσουμε το λόγο σας και να μάθουμε τις σκέψεις σας.

Απευθυνόμαστε σε όλα τα αδέρφια μας για να πραγματοποιηθεί ένα πανεθνικό και διεθνές συμβούλιο που θα μας υποδείξει τους δρόμους που πρέπει να ακολουθήσουμε και την κατεύθυνση που πρέπει να επιλέξουμε αυτήν την ιστορική στιγμή. Θέλουμε τις απαντήσεις σας στις ακόλουθες ερωτήσεις:

1 Συμφωνείτε ότι τα αιτήματα του μεξικάνικου λαού είναι γη, κατοικία, εργασία, διατροφή, υγεία, εκπαίδευση, κουλτούρα, ενημέρωση, ανεξαρτησία, δημοκρατία, ελευθερία, δικαιοσύνη και ειρήνη;

2 Πρέπει οι διάφορες εκδημοκρατιστικές δυνάμεις να ενώσουν σε ένα πλατύ μέτωπο αντίστασης και αγώνα για τα 13 προαναφερθέντα αιτήματα;

3 Πρέπει να γίνει μια βαθιά πολιτική μεταρρύθμιση με όρους που θα διασφαλίζουν την ισότητα, τη συμμετοχή των πολιτών, συμπεριλαμβανομένης της μη-κομματικής και της μη-κυβερνητικής, το σεβασμό στην ψήφο, την αναγνώριση όλων των πολιτικών δυνάμεων σε επίπεδο τοπικό, περιφερειακό ή πανεθνικό;

4 Πρέπει ο EZLN να μετατραπεί σε μια νέα και ανεξάρτητη πολιτική δύναμη;

5 Πρέπει ο EZLN να ενωθεί με άλλες δυνάμεις και οργανώσεις και να σχηματιστεί μια νέα πολιτική οργάνωση;

Πέντε ερωτήσεις για ν' απαντηθούν με **ΝΑΙ** ή **ΟΧΙ** ή **ΔΕΝ ΞΕΡΩ**. Πέντε ερωτήσεις που πρέπει να

τις απαντήσουμε όλοι για να συνεχίσουμε.

Αδέρφια, απευθυνόμαστε στα αδέρφια μας της ACN (Εθνικής Συμμαχίας Πολιτών) για να βοηθήσουν στην οργάνωση αυτής της συλλογικής απάντησης, αξιοποιώντας αυτήν την εμπειρία που έχουν στη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων.

Απευθυνόμαστε με αγωνία στις διάφορες ομάδες που συγκροτούν την Εθνική Δημοκρατική Συνέλευση και τους ζητάμε να σταματήσουν τις εσωτερικές διχόνοιες και να αναλάβουν την οργάνωση αυτής της συλλογικής απάντησης σε πανεθνικό επίπεδο.

Απευθυνόμαστε στην Εθνική Συνέλευση Εργατών και τους ζητάμε να οργανώσουν την προσπάθεια στα συνδικάτα, τα εργατικά κέντρα και τις εργατικές οργανώσεις.

Απευθυνόμαστε στην Εθνική Συνέλευση Γυναικών και τους ζητάμε να οργανώσουν την προσπάθεια στις ανεξάρτητες οργανώσεις γυναικών και ανάμεσα στις νοικοκυρές στις γειτονίες.

Απευθυνόμαστε στην Εθνική Συνέλευση Φοιτητών και τους ζητάμε να οργανώσουν την προσπάθεια στα κέντρα μέσης και ανώτερης εκπαίδευσης της χώρας.

Απευθυνόμαστε στην Εθνική Συνέλευση Γυναικών και τους ζητάμε να οργανώσουν την προσπάθεια στις ανεξάρτητες οργανώσεις γυναικών και ανάμεσα στις νοικοκυρές στις γειτονίες.

Απευθυνόμαστε στην Εθνική Συνέλευση Καλλιτεχνών και τους ζητάμε να οργανώσουν την προσπάθεια ανάμεσα στους εργαζόμενους στον τομέα της κουλτούρας και να βοηθήσουν με πρωτοβουλίες τους την επιτυχία της προσπάθειας σε όλη τη χώρα.

Απευθυνόμαστε στις οργανώσεις αλληλεγγύης στον αγώνα του EZLN σε ΗΠΑ, Ισπανία, Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ιαπωνία, Χιλή, Ολλανδία, Σουηδία, Νορβηγία, Αγγλία, Αργεντινή, Βενεζουέλα, Ελβετία, Βέλγιο, Αυστρία, Ρωσία, και σε ολόκληρο τον κόσμο και τους ζητάμε να οργανώσουν την προσπάθεια στις χώρες τους.

Αδέρφια, αυτά έχουμε να σας πούμε. Σας ζητάμε να οργανωθείτε για να δρ-

αστε, όχι απλά να απαντήσετε. Θα θέλαμε να συγκεντρώσουμε τις απαντήσεις πριν από τις 8 Αυγούστου 1995, πρώτη επέτειο της Συνέλευσης στο Aguascalientes, της έναρξης του πανεθνικού διαλόγου για το πέρασμα στη δημοκρατία.

Ο EZLN με αυτήν του την πρόταση επιβεβαιώνει τη δέσμευσή του για αναζήτηση μιας πολιτικής επιλύσης του πολέμου και καλεί σε ένα νέο πανεθνικό διάλογο ανάμεσα στις εκδημοκρατιστικές δυνάμεις της χώρας, στο πνεύμα του ότι "όποιος διατάζει, πρέπει να διατάζει υπακούοντας".

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ! ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ! ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ!

...από τα βουνά του μεξικάνικου νότου.

Comandante Tacho, Subcomandante Marcos, Comandante David

ΣΤΙΣ 16, 17 ΚΑΙ 18 ΙΟΥΝΗ συναντήθηκαν στη Βαρκελώνη επιτροπές αλληλεγγύης στο λαό της Chiapas από όλη την Ευρώπη.

Πάνω από 100 άτομα, μέλη 35 συλλογικοτήτων από την Ισπανία, τη χώρα των Βάσκων, την Ολλανδία, τη Σουηδία, τη Γαλλία, το Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ελβετία, την Αυστρία, την Ιταλία και την Ελλάδα, ανταλλάξαν απόψεις και δούλεψαν με σκοπό την από δω και πέρα καλύτερη οργάνωση και επικοινωνία των ομάδων και των ατόμων που σε όλη την Ευρώπη στηρίζουν τον αγώνα του EZLN και του λαού της Chiapas.

Το οργανωτικό βάρος της συνάντησης σήκωσε η επιτροπή της Βαρκελώνης η οποία είχε προτείνει προς συζήτηση τρεις θεματικές ενότητες χωρισμένες σε αντίστοιχα "τραπέζια εργασίας". Την τελευταία στιγμή κυριολεκτικά οργανώθηκε και ένα τέταρτο "τραπέζι εργασίας" στο οποίο οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες που συμμετείχαν ασχολήθηκαν αποκλειστικά με το μήνυμα του EZLN, το οποίο έφτασε το πρωί της πρώτης μέρας της συνάντησης, απευθύνοντας 5 ερωτήματα προς τη μεξικάνικη κοινωνία αλλά και προς τις επιτροπές αλληλεγγύης.

Όπως ήταν φυσικό εκτός από τις διαφορετικές γλώσσες και κουλτούρες των συμμετεχόντων υπήρξαν και διαφορετικές πολιτικές τάσεις και εκτιμήσεις αναφορικά με τις κινήσεις του EZLN, αλλά και τις σχέσεις του με τα υπόλοιπα κομμάτια και τις πολιτικές οργανώσεις της μεξικάνικης κοινωνίας.

Η πλειοψηφία των συντρόφων μέσα από τις τοποθετήσεις τους δήλωσαν την εμπιστοσύνη τους στις οργανώσεις της Chiapas που ευθυγραμμίζουν τις κινήσεις και τα αιτήματα τους με αυτά των Ζαπατίστας ξεκαθαρίζοντας όμως, πως η όποια υλική βοήθεια από

την πλευρά της Ευρώπης (π.χ. χρήματα ή φάρμακα) πρέπει να καταλήγει στους εξεγερμένους στη ζούγκλα Lacandonna και πουθενά αλλού. Υπήρξαν επίσης αρκετοί οι οποίοι δήλωσαν πως διατηρούν αρκετές επιφυλάξεις σχετικά με διάφορες οργανώσεις της μεξικάνικης αριστεράς που στέκονται φραστικά στο πλευρό των Ζαπατίστας, καθώς και με την κατάληξη της επαναστατικής κυβέρνησης της Chiapas της οποίας ηγείται ο Amado Avendaño και την οποία αναγνωρίζει ο EZLN σεβόμενος όπως δηλώνει την επιλογή της τοπικής κοινωνίας τον Αύγουστο του 1994.

Κάποια από τα θέματα που συζητήθηκαν ήταν: το περιεχόμενο και η σημασία του μηνύματος των Ζαπατίστας, η επίδραση της νέας αυτής μεξικάνικης εξέγερσης σε παγκόσμιο επίπεδο, η οπουδιότητα της διεθνοιστικής αλληλεγγύης, η οργάνωση της επικοινωνίας των επιτροπών αλληλεγγύης σε ευρωπαϊκό επίπεδο και η επαφή τους με το κοινωνικό κίνημα στο Μεξικό, η ανάλυση των τελευταίων εξελίξεων στην Chiapas, η σχέση του EZLN με τις οργανώσεις των πολιτών καθώς και με την επίσημη αριστερά.

Η συνάντηση έκλεισε την τρίτη μέρα με την παρουσίαση αυτών που συζητήθηκαν στα τραπέζια εργασίας, καθώς και με την ανάγνωση μιας συνολητικής διακήρυξης που έγινε αποδεκτή από το σύνολο των συντρόφων η οποία καταλήγει ως εξής: "Από την Ευρώπη θέλουμε να φτάσει η σταθερή και ειλικρινής μας φωνή σε όλους τους γενναίους άνδρες και γυναίκες του Μεξικό. Αυτή η φωνή που για μια ακόμη φορά διακηρύσσει την αποφασιστική μας υποστήριξη στο δρόμο τους για την ελευθερία."

Από την καρδιά της Βαρκελώνης σας στέλνουμε την καρδιά ολόκληρης της Ευρώπης"

Αυτοοργάνωση ενάντια στα ναρκωτικά

ΣΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '80 οι ομάδες Ενδιαφερόμενων Γονέων Ενάντια στα Ναρκωτικά ("Concerned Parents Against Drugs") ήταν οι μοναδικές υπεύθυνες για τη σοβαρή αντιμετώπιση του προβλήματος του εμπορίου σκληρών ναρκωτικών στο Δουβλίνο.

Οι κοινότητες της εργατικής τάξης μαστιζόνταν από την ηρωίνη. Το ποσοστό εθισμού ήταν υψηλότερο κι απ' αυτό της Νέας Υόρκης!

Με κάθε εθισμένο να χρειάζεται εκατοντάδες λίρες (αρκετές δεκάδες χιλιάδες δραχμές) την εβδομάδα για να "θρέψει" το συνήθειό του, το αντικοινωνικό έγκλημα είχε αυξηθεί τρομερά σε μερικές από τις πιο φτωχές και υποβαθμισμένες περιοχές της πόλης.

νες τους.

Αν αναλογιστούμε το μέγεθος του προβλήματος και την ευαισθησία του θέματος η απάντηση αυτών των κοινοτήτων μπορούσε να ήταν τελείως αντιδραστική και δεξιά. Αλλά το κίνημα που προέκυψε ήταν ανοιχτό, δημοκρατικό και πειθαρχημένο.

Δημόσιες συναντήσεις θα πραγματοποιούνταν σε μια περιοχή, ανοιχτές σ' οποιονδήποτε έμενε εκεί, συμπεριλαμβανομένων και των εθισμένων και αυτών που κατηγοριούνταν ότι είναι έμποροι σκληρών ναρκωτικών. Σ' αυτές τις συναντήσεις θα δινόταν ονόματα εμπόρων και αποδείξεις και σ' αυτούς που κατηγοριούνταν τους δινόταν η ευκαιρία να υπερασπίσουν τους εαυτούς τους.

εθισμένους και πρόσφεραν και οργάνωσαν οποιαδήποτε βοήθεια μπορούσαν για εθισμένους.

Επίσης αυτοί που πωλούσαν χασίς ξεχωρίζονταν καθαρά από αυτούς που πουλούσαν σκληρά ναρκωτικά.

Το κίνημα των Ε.Γ.Ε.Ν. ήταν πολύ επιτυχημένο, με ενεργές ομάδες σε όλο το Δουβλίνο. Μερικά από τα μεγάλα δίκτυα διακίνησης ναρκωτικών συντρίφθηκαν αποτελεσματικά. Σε κάποια φάση δεν υπήρχε καθόλου ηρωίνη διαθέσιμη στο Δουβλίνο.

Επίθεση

Ένα τέτοιο κατόρθωμα αυτοδιεύθυνσης και της πρωτοβουλίας της εργατικής τάξης δεν πέρασε απαρατήρητο από την εξουσία. Το να

στα '80ς, έτσι ώστε τα ναρκωτικά τώρα φαίνονται πιο ελκυστικά σε πολλούς ανθρώπους.

Οι συνθήκες ζωής της εργατικής τάξης που παρακινούν στην κατάχρηση των ναρκωτικών είναι τώρα πιο ακραίες. Σε μερικές περιοχές του κέντρου της πόλης η ανεργία ανέρχεται μέχρι και στο 80%.

Οι οικιστικές περιοχές είναι σε χειρότερη κατάσταση από ποτέ. Δεν υπάρχουν επαρκείς εγκαταστάσεις γι' αυτούς που δεν έχουν άλλη επιλογή απ' το να περιφέρονται άσκοπα όλη τη μέρα.

Πορευόμενοι

Η επανεμφάνιση της C.P.A.D. τα τελευταία δύο χρόνια ήταν μια ευχάριστη εξέλιξη. Εκατοντάδες κάτοικοι έκαναν πορεία στο νότιο κέντρο της πόλης μέχρι το Συμβούλιο του Δουβλίνου (τοπική δημοτική αρχή) απαιτώντας να ενημερώσουν τους νομοκλαστές για το ποιός διακινεί στην περιοχή τους, ώστε να σιγουρευτεί ότι γνωστοί διακινητές μπορούν να κρατηθούν μακριά.

Επίσης απαιτήσαν να γίνει μια σοβαρή προσπάθεια να τους παρέχουν κατάλληλες κοινοτικές εγκαταστάσεις και εγκαταστάσεις αναψυχής. Επίσης έγινε ξεκάθαρο ότι η θέση της C.P.A.D. ήταν ότι η παρουσία γνωστών εμπόρων ναρκωτικών δεν θα γινόταν ανεχτή.

Αυτή η στάση εφαρμόστηκε και στην πράξη -σε μια συγκεκριμένη πολυκατοικία έγινε πορεία μέχρι τα σπίτια κάποιων εμπόρων και τους δόθηκαν 24 ώρες για να εξαφανιστούν.

Οι κάτοικοι ενός διπλανού οικισμού πλησίασαν τους ανθρώπους στην πολυκατοικία για βοήθεια και δύο έμποροι ναρκωτικών που ήταν στο δρόμο αντιμετωπίστηκαν.

Περίπου την ίδια ώρα μια εικοσιτετράωρη επαγρύπνηση οργανώθηκε στην είσοδο μιας άλλης πολυκατοικίας μετά τον εκφοβισμό μιας γυναίκας από έναν "ντρίλερ". Περιπολίες ενάντια στα βαποράκια ("Anti Pusher Patrols") κατέφυγαν πριν ενάμιση χρόνο στους δρόμους πάλι.

Ένα ισχυρό αίσθημα θυμού ενάντια στα βαποράκια ήταν απόλυτα προφανές. Πριν αρκετό καιρό ένας μεγάλος κλίμακας έμπορος ηρωίνης, ο Frank Roberts, που χρησιμοποιούσε παιδιά ως μεταφορείς, πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε (το πιο πιθανό από κάποια αντίπαλη συμμορία) στην οδό Newmarket στο νότιο κέντρο της πόλης. Τα νέα διαδόθηκαν γρήγορα στην γύρω περιοχή και ένα πλήθος που μαζεύτηκε ζητωκραύγαζε καθώς μεταφερόταν το πτώμα.

Γιορτασμοί πραγματοποιήθηκαν σε τοπικές pub...

Επίσης ο Christopher Wright, που ήταν γνωστός για εμπλοκή σε διακίνηση ηρωίνης στο Ballymun, πυροβολήθηκε στα πόδια. Προηγουμένως είχε χρησιμοποιηθεί από τους μπάτσους για να δώσει στοιχεία στο δικαστήριο ενάντια στους ανθρώπους της C.P.A.D.

Σοβαρά

Ένα κλιμακούμενο πρόβλημα ναρκωτικών στις περιοχές μας εξυπηρετεί έναν σκοπό για την άρχουσα τάξη. Σήμερα με σοβαρές επιθέσεις στο βιοτικό μας επίπεδο το φυσιολογικό θα ήταν να συνεργαζόμαστε για να αντεπιτεθούμε στο σύστημα που εξουσιάζει τις ζωές μας.

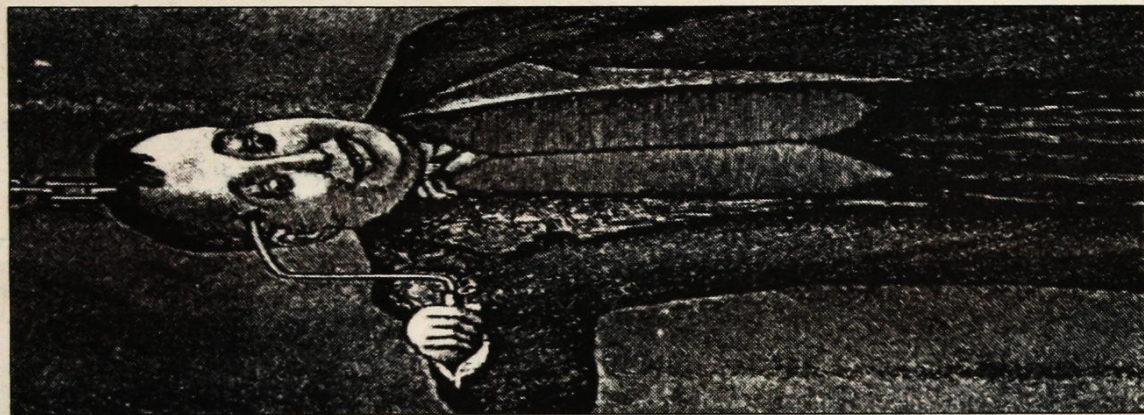
Αντίθετα οι κοινότητες στρέφονται ενάντια στον εαυτό τους. Προσπαθώντας να ξεφύγουν την απομόνωση και την απελπισία οι άνθρωποι καταστρέφουν τις ζωές τους με ναρκωτικά, επιτίθενται στην ίδια την κοινότητα τους και με την σειρά της η κοινότητα τους βλέπει σαν το χειρότερο εχθρό της.

Οι αντικοινωνικές δραστηριότητες τότε χρησιμοποιούνται σαν ένα παραπέτασμα καπνού για να παρουσιάσουν δραστικές αντεργατικές νόμους, τους οποίους οι πολυβασανισμένοι άνθρωποι θ' αποδεχτούν αμέσως σαν αναγκαίους.

Η αστυνομία και το δικαστικό σύστημα ποτέ δεν θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημα -δεν είναι η δουλειά τους. Για να το θέσουμε απλά, δεν είναι το συμφέρον τους ακριβώς.

Αλλά είναι το δικό μας συμφέρον!

Η πρόκληση της κατάχρησης σκληρών ναρκωτικών πρέπει να αντιμετωπιστεί κατά μέτωπο από την εργατική τάξη. Το να πάρουμε τον έλεγχο των δικών μας δρόμων, των δικών μας κοινοτήτων και το να γίνουμε υπεύθυνοι της δικής μας ασφάλειας είναι μια αναγκαιότητα και ένα απαραίτητο βήμα στην πρόοδο προς την επανάσταση (μετάφραση από την Class War).

Στις πολυκατοικίες οι εθισμένοι συναθροίζονταν, λιποθυμούσαν και άφηναν χρησιμοποιημένες βελόνες τριγύρω. Τα παιδιά έπρεπε να κρατιούνται στο σπίτι για τη δική τους ασφάλεια. Οι άνθρωποι συχνά φοβόντουσαν να πάνε στα τοπικά καταστήματα με το φόβο ότι μπορεί να τους ληστέψουν.

Οι κυβερνητικές υπηρεσίες και οι "προστάτες" μας, οι μπάτσοι, δεν πρόσφεραν καμία βοήθεια. Οι άνθρωποι ζούσαν στο φόβο και τη μιζέρια με την προοπτική τα παιδιά τους να αντιμετωπίσουν χειρότερα στο μέλλον.

Τελικά ως εκεί ήταν αρκετά. Οι κοινότητες της εργατικής τάξης συνεργάστηκαν και αποφάσισαν ν' αντιμετωπίσουν το πρόβλημα μό-

Δικαιοσύνη

Αυτοί που αποδεικνύονταν ότι εμπορεύονταν θα διατάζονταν να σταματήσουν τις δραστηριότητες τους ή να εγκαταλείψουν την περιοχή. Αν αρνιόντουσαν να συμμορφωθούν η κοινότητα θα πορευόταν μέχρι τα σπίτια τους και βία θα τους εκδίωκε. Αυτή ήταν δικαιοσύνη της εργατικής τάξης στην πράξη.

Οι Ενδιαφερόμενοι Γονείς Ενάντια στα Ναρκωτικά έκαναν μια ξεκάθαρη διάκριση μεταξύ εθισμένων και αυτών που πουλούσαν σκληρά ναρκωτικά.

Επιπρόσθετα στην αντιμετώπιση των "ντρίλερς" επίσης άσκησαν πίεση στις υπηρεσίες υγείας για να παρέχουν θεραπευτική αγωγή για

συνειδητοποιούν τη δύναμη και την ικανότητά τους οι άνθρωποι της εργατικής τάξης είναι ο μεγαλύτερος φόβος της.

Μια καθαρά πολιτική απόφαση πάρθηκε να καταστρέψουν το C.P.A.D. Πολλοί στο C.P.A.D. δεν ήταν προετοιμασμένοι για μια ολομέτωπη επίθεση από πολιτικούς, τα media και την δικαστική εξουσία. Αυτή η σφοδρή, απρόσμενη επίθεση έκανε στο κίνημα σοβαρή ζημία.

Παρ' όλες τις επιτυχίες στα μέσα και τα τέλη της δεκαετίας του '80, σήμερα υπάρχει ξανά σοβαρό πρόβλημα σκληρών ναρκωτικών στο Δουβλίνο. Σήμερα υπάρχουν περισσότεροι εθισμένοι από ποτέ άλλοτε, και υπάρχει μια αναπτυσσόμενη "drug culture" η οποία δεν υπήρχε

ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ στρατιωτικής συνεργασίας θα υπογράψει το υπουργείο Άμυνας μέσα στον Ιούλιο με την Αίγυπτο. Η υπογραφή της συνεργασίας της Ελλάδας με το Αιγυπτιακό κράτος είναι καρπός των επαφών που εδώ και καιρό τα αφεντικά προωθούν στον ευρύτερο γεωπολιτικό χώρο της ανατολικής Μεσογείου.

Η συνεργασία θα κινείται σε τρεις άξονες, στην ανταλλαγή πληροφοριών στρατιωτικού-πολιτικού χαρακτήρα, στην εκτέλεση κοινών γυμνασίων και την ανταλλαγή προσωπικού και συνεργασίας στον τομέα της πολεμικής βιομηχανίας. Αυτή θα περιλαμβάνει αγορά τεχνολογίας και αγορά πολεμικού υλικού. Η υπογραφή της συμφωνίας καθόλου άσχετη δεν είναι με την επίσκεψη του Αρσένη πριν 2 βδομάδες στη Συρία. Ανοίγματα τέτοιου τύπου έχουν αρχίσει να γίνονται απ' τα ελληνικά αφεντικά αφού ο ευαίσθητος χώρος της ανατολικής μεσογείου με τις συνεχείς αναδιαρθρώσεις συσχετισμών ισχύος, συμμαχιών και μηχανισμών ελέγχου αποτελεί πεδίο ανταγωνισμού και προσδιορισμού της δύναμης του α-ντιπάλου για το ελληνικό και τουρκικό κράτος.

Το νένιο αμυντικό

δόγμα Ελλάδας και Κύπρου θα ενταχθεί στο γενικότερο πλαίσιο ανάπτυξης συσχετισμών δύναμης και συμμαχιών στο οποίο θα συμμετέχει η Αίγυπτος, η Συρία και το Ισραήλ που λόγω των συμφερόντων του θα έβλεπε με καλύτερο μάτι την ελληνική κυριαρχία στην Κύπρο παρά την Τουρκική. Επίσης επεκτείνεται με τη νέα συμφωνία - η σφαίρα των οικονομικών συμφερόντων του ελληνικού κεφαλαίου καθώς και η διαπραγματευτική του δύναμη με τα άλλα αφεντικά.

Με αυτές τις κινήσεις η ελληνική αστική τάξη μπορεί να παينεύει τον εαυτό της με τις επιδόσεις της σε κάθε νέο μέτωπο και πληγή που ανοίγει η νέα τάξη στην ανατολική

Μεσόγειο και βλέπει την επικράτεια των συμφερόντων της να πλαταίνει συνέχεια. Με ΑΕΠ όσο της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας μαζί, με διπλωματικές πρωτοβουλίες και συμφωνίες στρατιωτικής συνεργασίας, με αντιπροσωπείες του ελληνικού κοινοβουλίου να ευλογούν τον "εθνικό αγώνα" στα βουνά του Κουρδιστάν και με έλεγχο της ροής των πετρελαίων από την Καυκάσια πηγή που θεωρείται υψηλής σημασίας για τον επόμενο αιώνα, πλέκεται ένας ιστός κυριαρχίας που θα χαράξει νέες διαχωριστικές γραμμές, τόσο για τους μέσα, όσο και για τους έξω απ' τα σύνορα υπηκόους των ελληνικών αφεντικών.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΡΙΜΑΙΑ

Για διασάλευση της τάξης μιλάνε οι αρχές της Συμφερουπόλης, πρωτεύουσας της Κριμαίας και έσπευσαν να αποκαταστήσουν την κοινωνική ηρεμία κατεβάζοντας θωρακισμένα και επίλεκτες δυνάμεις του στρατού και της αστυνομίας σε όλα τα κεντρικά σημεία της χερσονήσου της Κριμαίας. Η "τάξη" διαταράχθηκε από Τατάρους διαδολωτές που συγκρούστηκαν με την αστυνομία. Σκοτώθηκαν δύο Ταταροι κι ένας αρχιμπατσός. Η διαδήλωση ήταν έκφραση διαμαρτυρίας για Τατάρους που δολοφονήθηκαν επειδή αρνήθηκαν να πληρώσουν χαράτσι για "προστασία" στην τοπική μαφία. Η περιβόητη μαφία, που τα media της Δύσης θυμούνται μόνον όταν είναι απαραίτητη η διόγκωση της καταστολής για την ευδωσία των μεταρρυθμίσεων του Γέλτσιν, δεν είναι παρά εμπορικοί αντιπρόσωποι, πρώην στελέχη κρατικών επιχειρήσεων και του κόμματος και εισαγωγείς προϊόντων από τη Δύση που μάχονται για τη νομή της εξουσίας στον ταραγμένο από τους καπιταλιστικούς πειραματισμούς χώρο της πρώην ΕΣΣΔ.

Το κείμενο που ακολουθεί έχει δημοσιευτεί στις εφημερίδες **FREE SOCIETY** και **PROFANE EXISTANCE**. Η μετάφραση έχει γίνει από την δεύτερη. Κυκλοφόρησε με τη μορφή φυλλαδίου από την **Villa Αμαλίας** -μαζί με ένα άλλο κείμενο για την ίδια την κατάληψη- σε διήμερη εκδήλωση που έγινε στο Πεδίο του Άρεως και στους χώρους της κατάληψης την προηγούμενη εβδομάδα.

ΠΟΛΟΙ από τους αναγνώστες μας πιστεύουν πως η στρατηγική της κολεκτίβας μας είναι να πουλάει δίσκους και να υμνεί τη βία ενάντια στο κράτος. Ως ένα βαθμό έχουν δίκιο, όμως για μας αυτές οι δραστηριότητες είναι ένα σημαντικό κομμάτι της σατανικής μας προσπάθειας να ανατρέψουμε κάθε καταπιεστικό σύστημα και να το αντικαταστήσουμε με ένα κόσμο από πάνκ συναυλίες χωρίς είσοδο, άπειρες ποσότητες χμύρας και φυσικά μη ιεραρχικές και εθελοντικές μορφές πολιτικής και οικονομικής οργάνωσης. Η πραγματικότητα μας είναι κάτι παραπάνω από τα έντυπα, τους χιλιάδες δίσκους που αγοράζονται και πουλιούνται και το ατελείωτο πήγαινε-έλα στο ταχυδρομείο. Η μορφή που παίρνει η δουλειά μας (το περιοδικό, οι δίσκοι, οι μπλούζες, οι διανομές, κ.τ.λ.) καθώς και ο τρόπος που είμαστε οργανωμένοι (σαν αναρχική κολεκτίβα) αντικατοπτρίζουν δύο σημεία κλειδιά της αναρχικής στρατηγικής που πιστεύουμε ότι

Αντζελες) σε επαναστατικό αγώνα πρέπει να έχεις να προτείνεις στους ανθρώπους μια εναλλακτική πρόταση που θα τους πείσει να αφήσουν αυτό που έχουν για μια νέα αρχή. Επίσης πρέπει να έχεις μια εναλλακτική πρόταση που θα πείθει τους ανθρώπους να αυτοοργανωθούν χωρίς την καθοδήγηση κάποιου κόμματος ή ενός ηγέτη. Πιστεύουμε πως κάθε αναρχικός αγώνας θα κριθεί από τρεις σημαντικές μάχες. Η πρώτη θα έχει να αντιμετωπίσει τους υποστηρικτές του status quo, της κατεστημένης τάξης πραγμάτων, η δεύτερη τους εξουσιαστές επαναστάτες (σοσιαλιστές, λενινιστές) και η τρίτη θα δοθεί από τους αντιεξουσιαστές-επαναστάτες που δεν θέλουν να απελευθερώσουν τις μάζες αλλά οι μάζες να απελευθερώσουν τους εαυτούς τους. Εμείς θέτουμε τους εαυτούς μας στο τρίτο μέτωπο και για να εξασφαλίσουμε την επιτυχία της στρατηγικής μας προωθούμε εναλλακτικές μορφές οργάνωσης που εναντιώνονται και

δημιουργεί σχέσεις που δυναμώνουν το αναρχικό κίνημα αλλά και επειδή βοηθούν να ξεπεραστούν ο ρατσισμός, ο σεξισμός και άλλα αρνητικά γνωρίσματα που μπορεί να αναπτύξει η κάθε συλλογικότητα χωρίς να τα καταλάβει. Η συνεργασία με ανθρώπους που προέρχονται από διαφορετικούς χώρους είναι μια πρόκληση όχι μόνο για την προσωπικότητα του καθένα αλλά και για τον τρόπο που οργανώνουμε την ζωή μας μέσα και έξω από την κολεκτίβα μας. Όταν βρίσκεσαι και δουλεύεις με άλλες "κ", ενώσεις κ.τ.λ. τότε με το τέλος των εργασιών όλοι φεύγουν αλλαγμένοι. Οι συσπειρώσεις δεν είναι απλά ένα σύνολο ανθρώπων και ομάδων. Μέσα από αυτές τα ενδιαφέροντα των ανθρώπων αλλάζουν γιατί η επικοινωνία τους αναγκάζει να βγούν από το καβούκι τους. Όταν ένα θέμα σε απασχολεί για καιρό και δεν μπορείς να το λύσεις, η επικοινωνία με τους γύρω σου ίσως σου δώσει λύσεις που ποτέ δεν περιμένας.

Η δημιουργία αναρχικών κολεκτίβων έχει ζωτική σημασία για την επαναστατική μας στρατηγική γιατί δεν θέλουμε άλλη μια Κίνα, Ρωσία, Κούβα ή Βιετνάμ. Δεν θέλουμε μια επανάσταση που όλα φαίνονται πιθανά (και είναι) μόνο στην αρχή. Δεν θέλουμε μετά από λίγα χρόνια να ξαναγυρίσουμε στην καταπίεση που υπήρχε με καινούργιο αφεντικό που θα είναι και είναι πάντα, ένας άντρας με κόκκινο αστέρι στο κασκέτο. Δεν θέλουμε κανένα κόμμα να ηγηθεί της επανάστασής μας και ούτε θέλουμε να ηγηθούμε της επανάστασης των άλλων. Αν θέλεις μια αναρχική κοινωνία πρέπει να την φτιάξεις μόνος σου. Το DIY, κάντο μόνος σου είναι το σημείο που το πάνκ και η αναρχία συναντιούνται και μόνο έτσι αξίζει να γίνει μια επανάσταση. Η δημιουργία ενός τρόπου ζωής που να στηρίζει και να στηρίζεται στο κάτω μόνος περνάει σίγουρα μέσα από τις κολεκτίβες.

Προπαγάνδα

Είναι πασιφανές πως ένα ακόμα κλειδί της αναρχικής στρατηγικής μας είναι η προπαγάνδα που μας βοηθάει να διαδώσουμε τις ιδέες μας σε ανθρώπους που ίσως να μην τις γνωρίζαν πριν. Για παράδειγμα ένας από τους σημαντικότερους στόχους της εφημερίδας μας είναι να καταρρίπτουμε ιδέες που ενισχύουν το σύστημα όπως "οι φασίστες δικαιούνται ελευθερία λόγου και να συναθροίζονται ελεύθερα" ή "μερικοί μπάτσοι είναι καλοί" και πολλές άλλες φιλελεύθερες ανοησίες. Φυσικά δεν περιμένουμε τα άρθρα και τα κείμενά μας να αλλάξουν τη γνώμη των ανθρώπων από τη μια στιγμή στην άλλη με είναι σημαντικό να δείξουμε στον κόσμο πως όλες αυτές οι ιδέες δεν είναι ούτε "φυσικές" ούτε θεοσυστάτες και ότι όλα αυτά που κάποιοι θεωρούν δεδομένα, κάποιοι άλλοι τα αρνούνται και αγωνίζονται εναντίον τους. Δεν είμαστε όλοι παιδιά της ιδεολογίας που πλασάρει η κυρίαρχη τάξη και αυτό θέλουμε να το μάθουν όσο το δυνατόν περισσότεροι απλά, για νατο έχουν υπόψιν τους. Η προπαγάνδα βοηθάει τη συλλογικότητα επειδή η κριτική που μας ασκούν για όσα δημοσιεύουμε ή διανέμουμε μας αναγκάζει

να υπερασπιστούμε τις θέσεις μας και όπου χρειαστεί να τις αλλάξουμε. Η συλλογικότητά μας έχει γίνει πολύ πιο δυνατή χάρις στην κριτική που μας άσκησαν οι φεμινίστριες και οι αντί-ρατσιστές. Οι άνθρωποι αυτοί μας βοήθησαν να καταλάβουμε πως στις εκδόσεις μας πολλές φορές κυριαρχούσε η λογική του λευκού αρσενικού. Πιστεύουμε πως τώρα πια αυτό δεν συμβαίνει εκτός από ελάχιστες φορές που μας διαφεύγει. Αναπόφευκτα η προπαγάνδα θα γεννήσει την κριτική και η κολεκτίβα θα τη χρησιμοποιήσει για να μεγαλώσει και να αλλάξει.

Πολλοί κριτικάρουν τις εκδόσεις μας λέγοντας πως έχουμε ρομαντικές απόψεις για την βία και ότι υπερβάλουμε όταν καλύπτουμε τους κοινωνικούς αγώνες. Έχουν δίκιο. Είμαστε πραγματικά ρομαντικοί όταν αναφερόμαστε στη βία ενάντια στο κράτος και στην κυρίαρχη τάξη και πολλές φορές υπερβάλουμε όταν γράφουμε για τους αγώνες της κοινωνίας ενάντια στην αδικία. Όμως έχουμε τους λόγους μας. Είμαστε ρομαντικοί γιατί θέλουμε να δείξουμε στους ανθρώπους ειδικά σε αυτούς που είναι απομονωμένοι από κάθε επαναστατική δραστηριότητα ότι κάποιοι αγωνίζονται ενάντια στην εξουσία σε όλο το μήκος και πλάτος της γής και ότι κάποιες φορές αυτοί οι άνθρωποι νικούν. Ενα αναρχικό κίνημα έχει ανάγκη από μια τέτοια λογική. Χρειάζεται να μαθαίνουμε για τις νίκες μας στον αγώνα ενάντια στην ιεραρχία ακόμα και όταν αυτές δεν μας οδηγούν κατευθείαν στην επανάσταση. Ο ρομαντισμός μας προκαλεί τον "αντικοινωνισμό" που ισχυρίζονται πως προβάλλουν τα ΜΜΕ. Εμείς πιστεύουμε πως η αντικοινωνικότητα τους είναι ένα παραμύθι. Η ιστορία συμβαίνει, αλλά όταν πιστεύεις ότι μπορείς να την περιγράψεις ή να την εξηγήσεις ακριβώς όπως συμβαίνει, λες ψέματα. Ετσι κι αλλιώς είναι γνωστό πως την "αλήθεια" την καθορίζουν αυτοί που έχουν την εξουσία στα χέρια τους. Όταν αποδίδουμε με ρομαντισμό τα γεγονότα δεν δίνουμε απλά μια διαφορετική ερμηνεία της "αλήθειας" αλλά προκαλούμε το μονοπώλιο της αλήθειας, των ΜΜΕ και της εξουσίας. Εμείς υποστηρίζουμε πως η δική μας ερμηνεία της πολιτικής και της ιστορίας είναι εξίσου σωστή με την δική τους και ότι αφού οι άνθρωποι είναι διαθετιμένοι να πιστέψουν τα ψέματά μας, τότε ας πιστέψουν τα δικά μας! Τελειώνοντας πρέπει να πούμε ότι η προπαγάνδα όπως και οι κολεκτίβες αποδεικνύουν πως η αναρχία μπορεί να γίνει ένα κομμάτι της καθημερινότητας μας. Δεν είναι απλά μια θεωρία αλλά ένας πολυπρόσωπος και δικαίος τρόπος ζωής. Η προπαγάνδα καταγράφει τον πολιτισμό της αντίστασης και τον δικαίωμα κοινωνικά. Οι αντιθεσμικές συλλογικότητες όπως οι κολεκτίβες υπάρχουν μέσα στην αντικουλτούρα των πάνκ, των αναρχικών, των φεμινιστριών, των ομοφυλόφιλων κ.α. Από τα ΜΜΕ δεν περιμένουμε να καλύψουν τις δραστηριότητές μας και ούτε το θέλουμε. Για μια ακόμη φορά καλούμαστε να το κάνουμε μόνοι μας καταγράφοντας τον πολιτισμό της αντίστασής μας προσθέτουμε τον ρομαντισμό μας σε επιλεγμένα σημεία και ελπίζουμε ότι η προπαγάνδα μας εμπνέ-

ει τους ανθρώπους να αγωνιστούν για να πάρουν τη ζωή στα χέρια τους με ή χωρίς τους αναρχικούς. Θέλουμε ο κόσμος να συνειδητοποιήσει ότι η κατεστημένη τάξη πραγμάτων δεν είναι ανίκητη.

Αναρχία και αγώνας

Για αυτόν τον κόσμο και τους ανθρώπους του έχουμε μεγάλες προσδοκίες προσπαθούμε όμως να είμαστε ρεαλιστές. Φυσικά δεν περιμένουμε όλοι να μπουκνουν σε κολεκτίβες, κάποιοι θέλουν να λειτουργούν μόνοι τους και αυτό το δεχόμαστε. Εκεί που τα πράγματα σκουραίνουν είναι με αυτούς που εναντιώνονται στη δημιουργία κολεκτίβων. Για να φτάσουμε στην ελεύθερη κοινωνία που οραματιζόμαστε πρέπει η στρατηγική μας να ενισχυθεί και για αυτό πιστεύουμε πως η αναρχική διαδικασία είναι μια διαδικασία αγώνα.

Για μας η αναρχική κοινωνία θα δημιουργηθεί από ένα μακροχρόνιο και σκληρό αγώνα ανάμεσα σε αυτούς που θέλουν να διατηρήσουν το σύστημα που υπάρχει σήμερα (αφεντικά, κράτος, μπάτσους, ρατσιστές, αστική τάξη κτλ.) και σε αυτούς που θέλουν να το ανατρέψουν. Επίσης θα πρέπει να δώσουμε σκληρή μάχη μέσα στο ίδιο το επαναστατικό κίνημα με όλους αυτούς που θα προσπαθήσουν να ηγηθούν της επανάστασης (σοσιαλιστές, λενινιστές κ.α.) αν πραγματικά θέλουμε να συμμετέχουμε σε μια αντιεξουσιαστική επαναστατική κοινωνία. Εμείς θέλουμε να το κάνουμε μόνοι μας, δεν θέλουμε να το κάνουν κάποιοι άλλοι για μας. Η αναρχία μιλάει για επανάσταση όχι για στάδια. Η "σταδιακή εξέλιξη προς την αναρχία" είναι ένα αισχρό φιλελεύθερο ψέμα που το στηρίζουν και οι ρεφορμιστές επαναστάτες. Η πραγματικότητα είναι πως η ανθρωπότητα ξεκίνησε ελεύθερη στην προϊστορία για να κατατληθεί σκλάβος σήμερα. Η αναρχία δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να έρθει σταδιακά, η επανάσταση ή θα πετύχει ή όχι. Αν θέλουμε να αλλάξει ο κόσμος πρέπει να δράσουμε. Πρέπει να το κάνεις μόνος σου και αυτό σημαίνει επανάσταση.

Όταν βλέπεις την αναρχία σαν αγώνα καταλαβαίνεις πως οι κολεκτίβες και οι ιδέες σου πρέπει να παραμένουν ζωντανές και να εξελίσσονται. Όταν βλέπεις την αναρχία σαν αγώνα δεν μπορείς να τους θεωρείς όλους φίλους. Κάποιοι ευθύνονται για τον τρόπο που λειτουργεί αυτός ο κόσμος, κάποιοι το συντηρούν και πρέπει να πληρώσουν. Η αναρχική μας στρατηγική είναι να προπαγανδίζουμε και να οργανώνουμε εστίες αντίστασης ενάντια στην εξουσία. Θέλουμε να φτιάξουμε ένα νέο κόσμο από τα κάτω προς τα πάνω που να απαρτίζεται από όσους δεν είχαν, έχουν και ούτε αναζητούν εξουσία. Για όλα αυτά χρειάζονται κολεκτιβικές μορφές οργάνωσης, συνεχής προπαγάνδα, και πίστη στις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες ενάντια στην ιεραρχία. Η επαναστατική μας προσπάθεια είναι να πάρουμε την εξουσία από την κυρίαρχη τάξη, ακόμη και με την βία. Βέβαια, μην ξεχνάμε! Χωρίς γέλιο, αστεία και μπύρες δεν γίνεται τίποτα.

FIGHT THE POWER

Αναρχία, Punk και Ουτοπία

είναι αναγκαία στον αγώνα μας για τη δημιουργία ενός ελεύθερου, ισότιμου και δικαίου κόσμου.

Κολεκτίβες

Ο κόσμος έχει κάποιο δίκιο όταν λέει "η αναρχία είναι ωραία ιδέα αλλά δεν πρόκειται να πετύχει τώρα γιατί οι άνθρωποι χρειάζεται πρώτα να χτίσουν τις πολιτικές και ιστορικές συνθήκες που θα φέρουν την αναρχική κοινωνία στο προσκήνιο. Αν εξαιρέσουμε τα όνειρα μας δεν πιστεύουμε πως η αναρχική επανάσταση θα γίνει από τη μια μέρα στην άλλη. Το ξέρουμε ακούγεται κυνικό. Η ισπανική επανάσταση όμως δεν έπεσε από τον ουρανό στα χέρια της αγροτικής και της εργατικής τάξης της ισπανίας. Οι άνθρωποι αυτοί δούλευαν για την επανάσταση 60 χρόνια και κλειδί των προσπαθειών τους ήταν οι κολεκτίβες. Εμείς βλέπουμε την δημιουργία επαναστατικών κολεκτίβων σαν έναν από τους καλύτερους τρόπους για τη δημιουργία της γέφυρας που θα συνδέσει την ολοκληρωτική κοινωνία του σήμερα με την ελεύθερη κοινωνία του αύριο. Οι κολεκτίβες μπορούν να βοηθήσουν στο χτίσιμο των αναγκών ιστορικών και πολιτικών συνθηκών που είναι πιθανόν να οδηγήσουν στην αναρχική επανάσταση για δύο λόγους. Πρώτον, οι κολεκτίβες είναι μικροί και αποτελεσματικοί τρόποι οργάνωσης που παρέχουν πρακτικά παραδείγματα αντιθεσμικής, ισότιμης, εθελοντικής και αντιεξουσιαστικής δράσης. Οι κολεκτίβες λειτουργούν και αποδεικνύουν πως η αναρχία μπορεί να πετύχει. Αυτό είναι ένα από τα καλύτερα όπλα μας ενάντια στην καπιταλιστική αλλά και την Μαρξιστική-Λενινιστική έκδοση της επανάστασης. Οι κολεκτίβες αποδεικνύουν πως οι άνθρωποι μπορούν να οργανώσουν δημοκρατικά μια κοινή ζωή χωρίς να εκμεταλλεύονται και να καταπιέζουν κανένα και παροτρύνουν τους ανθρώπους να συμμετέχουν ελεύθερα και ολοκληρωτικά στα ζητήματα που αφορούν την καθημερινή τους ζωή. Για να νικήσεις τον καπιταλισμό και να μετατρέψεις μια εξέγερση (σαν του Λ.

στις καπιταλιστικές και στις εξουσιαστικές μορφές οργάνωσης των μαρξιστών. Θέλουμε ο κόσμος να αυτοοργανώνεται και όχι απλά να ακολουθεί. Πιστεύουμε πως οι κολεκτίβες είναι η πιο σημαντική εναλλακτική λύση που οι αντιεξουσιαστές επαναστάτες έχουν να προτείνουν.

Φυσικά δεν υποστηρίζουμε όλες τις κολεκτίβες που υπάρχουν ή έχουν ηγάρξει. Η Κίνα και η Σοβιετική Ένωση είχαν κολεκτίβες που είτε είχαν δημιουργηθεί από το κράτος είτε βρίσκονταν κάτω από την κυριαρχία του. Στη Σ.Ε. οι άνθρωποι αναγκάζονταν να μπουκνουν σε κολεκτίβες και την εποχή του Στάλιν όσοι αρνήθηκαν πέθαναν από την πείνα. Αυτού του είδους η κολεκτιβοποίηση μας βρίσκει αντίθετους. Εμείς θέλουμε να δημιουργήσουμε αναρχικές κολεκτίβες να βοηθούν η μια την άλλη με βάση τη συντροφικότητα και την αλληλεγγύη. Δεν είμαστε πρωτοπορία απλά πιστεύουμε πως η πάνκ ηθική του KANTO ΜΟΝΟΣ ΣΟΥ είναι επαναστατική. Αν θέλεις μια ελεύθερη κοινωνία, πρέπει να το κάνεις μόνος σου. Πρέπει να φτιάξεις τη δική σου κολεκτίβα και όχι να έρθεις στη δική μας. Αντί να μπεις σε ένα κόμμα συνεργάσου με άλλες κολεκτίβες διατηρώντας την αυτονομία σου. Ο μαζικός αγώνας πρέπει να στηρίζεται σε αντιεραρχικές δομές και να ξεκινάει από τη βάση της κοινωνίας. Η πρώτη ύλη του αναρχικού επαναστατικού αγώνα είναι οι κολεκτίβες.

Ας δούμε όμως ένα ακόμα σημαντικό σημείο. Όσο σημαντικές και αν είναι οι κολεκτίβες δεν φτάνει απλά να φτιάξεις μια και να λειτουργείς μέσα σε αυτήν. Για να είσαι μια επαναστατική κολεκτίβα πρέπει να συνεργάζεσαι και με άλλους ανθρώπους, ομάδες, κολεκτίβες και συλλογικότητες. Αν έχεις αναρχική στρατηγική τότε η συνεργασία με άλλες κολεκτίβες πρέπει να ειδικωθεί σαν κάτι εξίσου σημαντικό με τη δουλειά που γίνεται μέσα στο χώρο που λειτουργείς. Αν ο καθένας δουλεύει μόνος του θα απομονωθεί. Αν ενωθούμε κάτω από τα συνθήματα της "ενότητας" και του "μαζικού αγώνα" θα χάσουμε την ατομικότητά μας και θα γίνουμε ένα ακόμα πρόβατο στο ματρί. Αν όμως συνεργαστούμε σαν δυναμικές αυτόνομες κολεκτίβες και δημιουργήσουμε δίκτυα, ενώσεις και συσπειρώσεις με άλλες κολεκτίβες, κοινότητες, άτομα και ενώσεις θα αποκτήσουμε δύναμη σε μαζικό επίπεδο διατηρώντας την ταυτότητα μας.

Η συνεργασία με άλλες κολεκτίβες είναι σημαντική όχι μόνο γιατί

